

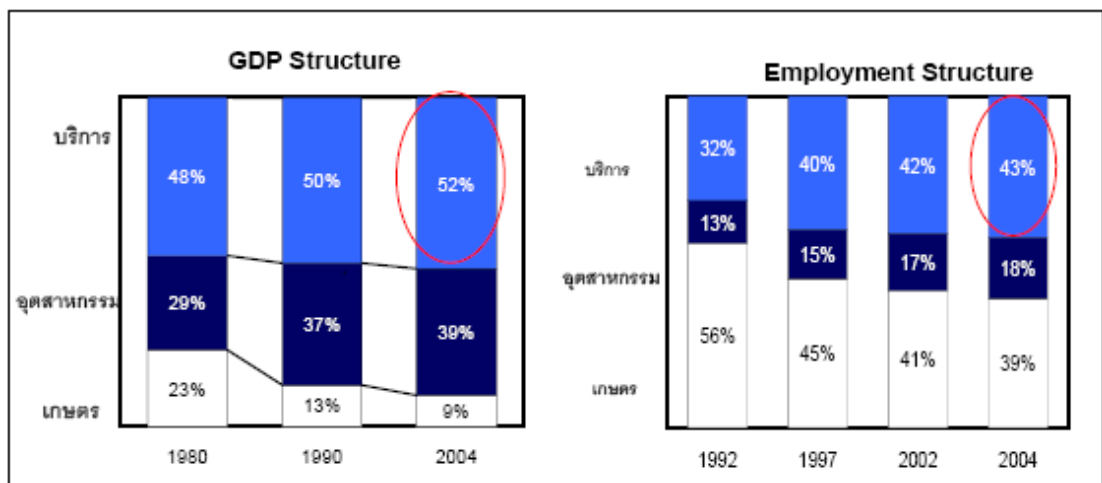
บทที่ 3

การวิเคราะห์สภาพแวดล้อมเจาะจง/ฉบับพลัน

3.1 การวิเคราะห์อุตสาหกรรมและภาพรวม

โครงสร้างของระบบเศรษฐกิจของไทย ภาคบริการได้เพิ่มบทบาทความสำคัญขึ้นเป็นลำดับ ทั้งในรูปของสัดส่วนมูลค่าผลิตภัณฑ์มวลรวม (GDP) และสัดส่วนการจ้างงานที่เพิ่มสูงขึ้น เป็นที่น่าสังเกตว่า ภาคบริการเป็นภาคที่มีสัดส่วนสูงสุด คือสูงถึง 48% และ 50% ของจีดีพี ในปี 2523 และ 2533 ตามลำดับ และในปี 2547 มีสัดส่วนต่อจีดีพี ร้อยละ 52 และมีอัตราการจ้างงานร้อยละ 43 (สำนักงานพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ, 2551)

ภาพที่ 3.1 โครงสร้าง GDP และสัดส่วนการจ้างงาน

ที่มา : สำนักงานพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ, มิถุนายน 2551

ในปี 2547 เศรษฐกิจภาคธุรกิจบริการมีขนาด 3.6 ล้านล้านบาท หรือคิดเป็น 52% ของผลิตภัณฑ์มวลรวมภายในประเทศ (GDP) และมีอัตราการเติบโตเฉลี่ยตั้งแต่ปี 2548 – 2551 คิดเป็น 6.7% โดยมีสัดส่วนของธุรกิจค้าปลีกและค้าส่งที่มีมูลค่ามากที่สุด รองลงมาคือ ธุรกิจโรงแรมและภัตตาคาร

ตารางที่ 3.1 เปรียบเทียบสัดส่วนและมูลค่า GDP ปี 2547 และ 2551^ร

GDP	2547	2551 ^ร
สัดส่วน (%)		
เกษตร	9.2	9.9
อุตสาหกรรม	38.7	37.8
บริการ	52.0	52.3
มูลค่า (ล้านล้านบาท)		
เกษตร	0.6	0.9
อุตสาหกรรม	2.3	3.3
บริการ	3.6	5.3

ที่มา: สำนักงานคณะกรรมการการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ, มิถุนายน 2551

ตารางที่ 3.2 อัตราการขยายตัวเฉลี่ยของภาคเกษตร อุตสาหกรรม และบริการ ปี 2548 – 2551^ร

อัตราการขยายตัวเฉลี่ย	2548-2551 ^ร
เกษตร	8.5
อุตสาหกรรม	6.0
บริการ	6.7

ที่มา: สำนักงานคณะกรรมการการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ, มิถุนายน 2551

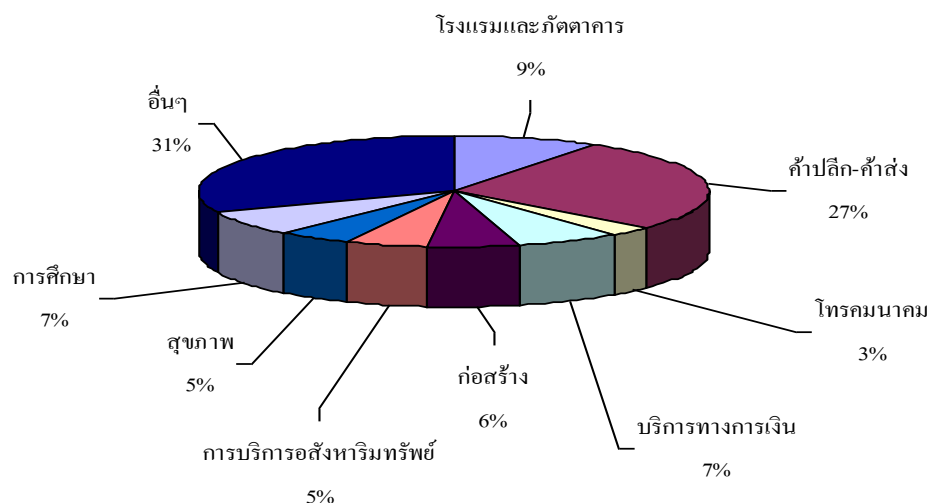
ตารางที่ 3.3 มูลค่าและสัดส่วนต่อ GDP ของธุรกิจภาคบริการ ปี 2547

ธุรกิจภาคบริการ	มูลค่า (พันล้านบาท)	สัดส่วนต่อ GDP
โรงแรมและภัตตาคาร	331.5	3.6
ค้าปลีก-ค้าส่ง	981	13.1
โทรคมนาคม	97.5	3.5
บริการทางการเงิน	240.5	3.5
ก่อสร้าง	208	2.6
การบริการอสังหาริมทรัพย์	188.5	4.0
สุขภาพ	177	1.2
การศึกษา	253.5	2.5
บริการอื่น ๆ	1,122.5	n/a
รวม	3,600	52.0

หมายเหตุ มูลค่า ณ ราคาประจำปี และสัดส่วน ณ ราคามาตรฐาน

ที่มา: สำนักงานคณะกรรมการการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ, มิถุนายน 2551

ภาพที่ 3.2 สัดส่วนของธุรกิจต่างๆ ในภาคบริการ

ที่มา: สำนักงานคณะกรรมการการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ, มิถุนายน 2551

ด้านการจ้างงาน อุตสาหกรรมบริการโดยภาพรวมมีอัตราการเติบโตอย่างรวดเร็วจาก 4 แสนคนในปี 2534 เป็นกว่า 8 แสนคนในปี 2546 ได้มีการศึกษาและพบว่า ถ้าอุตสาหกรรมบริการมีอัตราการเติบโตร้อยละ 6.33-6.67 ต่อปี จะทำให้ความต้องการแรงงานของอุตสาหกรรมบริการเพิ่มขึ้นจาก 8.4 แสนคน ในปี 2547 เป็น 1.1 ล้านคน ในปี 2552 หรือคาดว่าจะเพิ่มขึ้นประมาณ 2.2 แสนคน ทั้งนี้ เป็นความต้องการแรงงานในกลุ่มธุรกิจโรงแรมและภัตตาคารเกือบ 5 แสนคน ธุรกิจเกี่ยวกับคอมพิวเตอร์ 15,000 คน และธุรกิจด้านการท่องเที่ยวประมาณ 36,000 คน และบริการอื่นๆ 513,000 คน (ตารางที่ 3.4) โดยส่วนใหญ่มีความต้องการกำลังคนในระดับอุดมศึกษาในสัดส่วนที่สูง

ตารางที่ 3.4 ความต้องการแรงงานในอุตสาหกรรมบริการ ปี 2547-52^f

หน่วย : พันคน

อุตสาหกรรม	2547	2548	2549	2550	2551 ^f	2552 ^f
1. โรงแรม	198.28	207.67	217.46	227.68	238.95	250.13
2. ภัตตาคาร	195.71	204.98	214.65	224.73	235.86	246.89
3. กิจกรรมด้านคอมพิวเตอร์	12.33	12.92	13.52	14.16	14.86	15.56
4. ธุรกิจท่องเที่ยวและนำเที่ยว	28.86	30.23	31.65	33.14	34.78	36.41
5. บริการอื่นๆ	407.31	426.60	446.71	467.70	490.86	513.82
รวม	842.49	882.39	923.99	967.41	1,015.31	1,062.80

ที่มา: สำนักงานคณะกรรมการการพัฒนาศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ, มิถุนายน 2551

ภาคธุรกิจบริการเป็นธุรกิจที่คนไทยและประเทศไทยมีศักยภาพสูงที่สุดประเทศหนึ่ง เนื่องจากการดำเนินงานที่ต้องอาศัยคน โดยเฉพาะบุคลิกและนิสัยรักการให้บริการ มีมิตรภาพ และมีบุคลิกภาพที่เหมาะสมเฉพาะสำหรับงานบริการ ดังนั้น ภาคบริการของไทยจึงน่าจะเป็นผู้นำในตลาดโลกได้ และน่าจะเป็นความหวังสำคัญในการเข้าไปทดแทนภาคอุตสาหกรรมที่อัมตั่วหรืออยู่ในช่วงถดถอย เช่น อุตสาหกรรมการผลิตต่างๆ ไม่ว่าจะเป็นอุตสาหกรรมสิ่งทอและเครื่องนุ่งห่ม อุตสาหกรรมเหล็ก อุตสาหกรรมเหมืองแร่ บริการเป็นสาขาเศรษฐกิจที่สำคัญของไทย และถือเป็นภาคธุรกิจที่สนับสนุนกิจกรรมการผลิตในภาคอุตสาหกรรมและภาคเกษตรกรรม รวมทั้งภาคบริการให้เกิดผลิตภาพและการจ้างงานจำนวนมาก อย่างไรก็ตาม ความต้องการในธุรกิจบริการมีความสัมพันธ์กับรายได้และผลประกอบการของกลุ่มลูกค้าอย่างมาก ดังนั้น ในช่วงที่ภาวะเศรษฐกิจไม่ดี ธุรกิจบริการก็จะได้รับผลกระทบทางด้านลบตามไปด้วยอย่างหลีกเลี่ยงไม่ได้ เนื่องจาก ภาคธุรกิจบริการไม่ได้เป็นภาคการผลิตที่แท้จริง (Real Sector) ทางเศรษฐกิจ แต่เป็นเพียงภาคสนับสนุนเท่านั้น

3.1.1 การวิเคราะห์ขนาดของอุตสาหกรรม

ในส่วนของธุรกิจบริการอำนาจการนั้น ก็เป็นส่วนหนึ่งของอุตสาหกรรมภาคบริการ จัดอยู่ในหมวดของบริการอื่นๆ ประกอบด้วยกิจกรรมบริการในกลุ่มย่อยจำนวน 5 กลุ่มหลัก ได้แก่ การจัดหาแรงงานและการสรรหาบุคลากร กิจกรรมด้านการสืบสวนและรักษาความ

ปลอดภัย กิจกรรมการทำความสะอาดอาคาร กิจกรรมการถ่ายภาพ และกิจกรรมการบรรจุหีบห่อ นอกจากนี้ยังรวมไปถึงกิจกรรมธุรกิจอื่น ๆ ซึ่งมีได้จัดประเภทไว้ในที่อื่นอีก 1 กลุ่ม ซึ่งประกอบด้วยกิจกรรมบริการต่างๆ จำนวนมาก และมีมูลค่าตลาดในสัดส่วนที่สูงเมื่อเทียบกับ 5 กลุ่มดังกล่าว แต่ด้วยประเภทของกิจกรรมที่มีความหลากหลายมาก ทำให้ยังไม่สามารถจัดรวมกันเป็นหมวดประเภทใดประเภทหนึ่งขึ้นใหม่ได้

ภาพรวมธุรกิจบริการอำนวยการ ในปี 2548 จากการสำรวจอุตสาหกรรมภาคบริการของสำนักงานสถิติแห่งชาติ รายงานข้อมูลว่า (ตารางที่ 3.5) มีจำนวนสถานประกอบการรวมทั้งสิ้น 18,207 ราย มีการจ้างงาน 149,284 คน มูลค่ารายได้ 185,886.78 ล้านบาท ค่าใช้จ่าย 148,962.64 ล้านบาท ซึ่งทำให้เกิดมูลค่าเพิ่มทางเศรษฐกิจโดยรวม 36,924.14 ล้านบาท ทั้งนี้ กิจกรรมการถ่ายภาพ มีจำนวนสถานประกอบการมากที่สุดในจำนวนธุรกิจ 5 ประเภทหลัก โดยมีจำนวนมากถึง 5,847 ราย ประเภทธุรกิจที่มีจำนวนสถานประกอบการรองลงมา คือ กิจกรรมด้านการสืบสวนและการรักษาความปลอดภัย 610 ราย การจัดหาแรงงานและการสรรหาบุคลากร 508 ราย กิจกรรมทำความสะอาด กิจกรรมการบรรจุหีบห่อ ประเภทละ 360 ราย และที่เหลืออีก 10,522 ราย อยู่ในหมวดอื่นๆ ในขณะที่กิจกรรมด้านการสืบสวนและการรักษาความปลอดภัยมีจำนวนคนทำงานมากที่สุดถึง 47,567 คน รองลงมาคือ กิจกรรมด้านทำความสะอาดอาคาร จำนวน 20,736 คน ส่วนค่าตอบแทนแรงงานสูงสุดเป็นของธุรกิจการจัดหาแรงงานและการสรรหาบุคลากร

นอกจากนี้ยังพบว่า กิจกรรมถ่ายภาพเป็นประเภทธุรกิจที่มีคนทำงานโดยไม่ได้รับค่าจ้างเงินเดือนมากที่สุด ถึงร้อยละ 54 ของจำนวนคนทำงานในธุรกิจนั้นทั้งหมด รองลงมาบริการอื่นๆ ร้อยละ 30 และสรรหาบุคลากร ร้อยละ 3 ซึ่งชี้ให้เห็นว่าในกิจกรรมดังกล่าวมีแรงงานแฝงที่ทำงานอยู่ในธุรกิจนั้นโดยไม่ได้นำมาคำนวณเป็นค่าใช้จ่ายของกิจการเป็นจำนวนสูง โดยทั่วไปกลุ่มผู้ที่ทำงานโดยไม่ได้รับค่าตอบแทนนี้ ได้แก่ ผู้ที่เป็นเจ้าของกิจการ หุ่นส่วน รวมทั้งญาติพี่น้องที่เข้ามาช่วยทำงานโดยไม่คิดค่าตอบแทน

คนทำงานในธุรกิจบริการอำนวยการมีทั้งเพศหญิง และเพศชาย โดยประเภทธุรกิจที่ใช้แรงงานเป็นหลัก คือ กิจกรรมด้านการสืบสวนและการรักษาความปลอดภัยมีส่วนลูกจ้างเพศชายสูงสุด (จำนวน 40,652 คน) คิดเป็นร้อยละ 86 ของแรงงานรวมในประเภทธุรกิจนี้ สำหรับกิจกรรมการทำความสะอาดอาคารมีส่วนลูกจ้างเพศหญิงสูงสุด (จำนวน 12,017 คน) คิดเป็นร้อยละ 58 ของแรงงานรวมในประเภทธุรกิจเดียวกัน

แรงงานที่ได้รับค่าตอบแทนต่อหัวเฉลี่ยสูงสุดที่สุด คือ ในธุรกิจการจัดหาแรงงานและการสรรหาบุคลากร เฉลี่ยเดือนละ 38,176 บาท ซึ่งสูงกว่าค่าเฉลี่ยในอุตสาหกรรมกว่า 3 เท่า ในขณะที่ค่าตอบแทนในระดับรองลงมาคือธุรกิจการบรรจุหีบห่อ และกิจกรรมการทำความสะอาดอาคาร เดือนละ 8,913.46 และ 8,512.59 บาท ตามลำดับ กิจกรรมด้านการสืบสวนและการรักษา

ความปลอดภัย เดือนละ 6,730.06 บาท และกิจกรรมการถ่ายภาพ เดือนละ 6,164.37 บาท
(สำนักงานสถิติแห่งชาติ, 2551)

ตารางที่ 3.5 ข้อมูลสถิติที่สำคัญของสถานประกอบการธุรกิจในปี 2548 จำแนกตามประเภทธุรกิจ

รหัส Code	ประเภทธุรกิจ	จำนวน สถาน ประกอบการ	จำนวน คนทำงาน	ลูกจ้าง		รายรับ	ค่าใช้จ่าย	มูลค่าเพิ่ม (พันบาท)
				จำนวน	ค่าตอบแทน แรงงาน			
7491	การจัดหาแรงงานและการสรรหาบุคลากร	508	12,384	12,048	5,519,340.1	3,516,026.9	1,464,527.8	2,051,499.1
7492	กิจกรรมด้านการสืบสวนและการรักษาความปลอดภัย	610	47,567	47,324	3,821,921.5	5,658,288.4	1,089,393.2	4,568,895.2
7493	กิจกรรมการทำความสะอาดอาคาร	360	20,736	20,542	2,098,388.6	5,109,369.1	1,919,298.1	3,190,071.0
7494	กิจกรรมการถ่ายภาพ	5,847	17,854	8,181	605,168.6	7,600,326.3	2,905,126.3	4,695,200.0
7495	กิจกรรมการบรรจุหีบห่อ	360	5,364	4,994	534,165.6	5,371,858.8	3,943,830.5	1,428,028.4
7499	กิจกรรมธุรกิจอื่น ๆ ซึ่งมีได้จัดประเภทไว้ในที่อื่น	10,522	45,382	31,625	4,543,630.5	158,630,912.6	137,640,463.9	20,990,448.7
รวม		18,207	149,287	124,714	17,122,614.8	185,886,782.1	148,962,639.7	36,924,142.4

ที่มา : สำนักงานสถิติแห่งชาติ, มิถุนายน 2551 http://service.nso.go.th/nso/nso_center/project/table/files/S-bts/2549/000/00_S-bts_2548_000_020000_00100.xls.

ตารางที่ 3.6 คนทำงานในสถานประกอบการธุรกิจในปี 2548 จำแนกตามสถานภาพการทำงาน เพศ และประเภทธุรกิจ

รหัส	ประเภทธุรกิจ	จำนวนสถาน ประกอบการ	คนทำงานโดยไม่ได้รับค่าจ้าง/ เงินเดือน								
			คนทำงานรวม			เงินเดือน			ลูกจ้าง		
			รวม	ชาย	หญิง	รวม	ชาย	หญิง	รวม	ชาย	หญิง
7491	การจัดหาแรงงานและการสรรหาบุคลากร	508	12,384	7,737	4,647	337	156	181	12,048	7,581	4,466
7492	กิจกรรมด้านการสืบสวนและการรักษาความปลอดภัย	610	47,567	40,817	6,750	242	165	78	47,324	40,652	6,672
7493	กิจกรรมการทำความสะอาดอาคาร	360	20,736	8,631	12,105	193	106	88	20,542	8,525	12,017
7494	กิจกรรมการถ่ายภาพ	5,847	17,854	8,765	9,089	9,673	4,976	4,697	8,181	3,789	4,392
7495	กิจกรรมการบรรจุหีบห่อ	360	5,364	2,986	2,378	370	87	283	4,994	2,899	2,095
7499	กิจกรรมธุรกิจอื่น ๆ ซึ่งมีได้จัดประเภทไว้ในที่อื่น	10,522	45,382	24,633	20,748	13,757	6,996	6,761	31,625	17,637	13,988

ที่มา : สำนักงานสถิติแห่งชาติ, มิถุนายน 2551 http://service.nso.go.th/nso/nso_center/project/table/files/S-bts/2549/000/00_S-bts_2548_000_020000_00100.xls.

ตารางที่ 3.7 ค่าตอบแทนแรงงานจำแนกตามประเภทธุรกิจ ปี 2548

	จำนวน	ลูกจ้าง	
		ค่าตอบแทน แรงงาน	ค่าตอบแทน เฉลี่ยต่อหัวต่อเดือน
การจัดหาแรงงานและการสรรหามูลค่ากร	12,048	5,519,340.10	38,176.05
กิจกรรมด้านการสืบสวนและการรักษาความปลอดภัย	47,324	3,821,921.50	6,730.06
กิจกรรมการทำความสะอาดอาคาร	20,542	2,098,388.60	8,512.59
กิจกรรมการถ่ายภาพ	8,181	605,168.60	6,164.37
กิจกรรมการบรรจุหีบห่อ	4,994	534,165.60	8,913.46
กิจกรรมธุรกิจอื่น ๆ ซึ่งมีได้จัดประเภทไว้ในที่อื่น	31,625	4,543,630.50	11,972.68
รวม	124,714	17,122,614.80	11,441.25

ที่มา : สำนักงานสถิติแห่งชาติ, มิถุนายน 2551

จากการคาดการณ์ของสำนักงานส่งเสริมวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม (2551) พบว่าธุรกิจบริการอำนวยการ ในปี 2550 จะมีจำนวนวิสาหกิจประมาณ 45,689 ราย มีการจ้างงานประมาณ 295,173 คน มูลค่ารายได้จะอยู่ที่ประมาณ 118,490 ล้านบาท โดยมีขาดทุนสุทธิ 647 ล้านบาท มูลค่าสินทรัพย์ 173,916 ล้านบาท และมูลค่าหนี้สิน 136,636 ล้านบาท ทำให้เกิดมูลค่าเพิ่มทางเศรษฐกิจโดยรวม ประมาณ 3,362 ล้านบาท โดยเป็นมูลค่าเพิ่มทางเศรษฐกิจที่เกิดจากวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมประมาณ 3,090 ล้านบาท

ข้อมูลจากสำนักงานส่งเสริมวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม (ตารางที่ 3.8) แสดงให้เห็นว่า ในปี 2547 – 2549 ผู้ประกอบการในธุรกิจบริการอำนวยการ มีจำนวนเพิ่มขึ้นจาก 36,345 ราย เป็น 38,491 ราย และ 41,100 ราย ตามลำดับ และคาดว่าจำนวนผู้ประกอบการในปี 2550 – 2551 ก็ยังคงมีจำนวนเพิ่มมากขึ้นอีก อย่างไรก็ตาม เนื่องจากช่วงปลายปี 2551 เศรษฐกิจโลกโดยทั่วไปชะลอตัว อันเนื่องจากวิกฤติการณ์ทางการเงินของสหรัฐอเมริกา ซึ่งส่งผลกระทบต่อเศรษฐกิจของประเทศต่างๆ รวมทั้งประเทศไทยด้วย ตัวเลขประมาณการเพิ่มขึ้นของจำนวนผู้ประกอบการธุรกิจบริการอำนวยการอาจไม่เป็นไปตามที่คาดการณ์ไว้

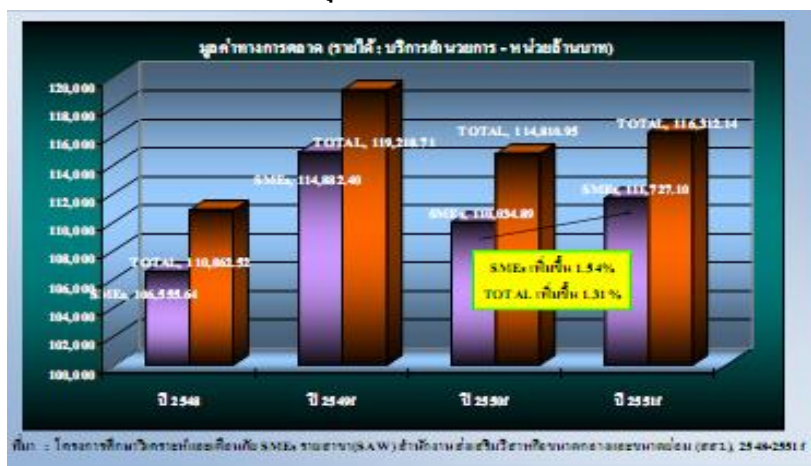
ตารางที่ 3.8 จำนวนผู้ประกอบการและอัตราการเติบโตของธุรกิจบริการอำนวยการ ปี 2547-2551^f

	2547			2548			2549			2550 ^f			2551 ^f		
	LEs	SMEs	รวม	LEs	SMEs	รวม	LEs	SMEs	รวม	LEs	SMEs	รวม	LEs	SMEs	รวม
จำนวนผู้ประกอบการ (ราย)	36,022	46	36,345	38,157	57	38,491	41,039	50	41,100	44,374	71	44,463	46,894	74	46,987
อัตราการเติบโต (%)	-	-	-	5.93	23.9	5.90	7.55	-12.28	6.7	8.13	42.00	8.18	5.68	4.23	5.68

ที่มา : โครงการศึกษาวิเคราะห์และเตือนภัย SMEs รายสาขา, สำนักงานส่งเสริมวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม, 2551

สำนักงานส่งเสริมวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม รายงานสถานะของธุรกิจบริการอำนวยการ โดยนำเสนอข้อมูลและการคาดการณ์เกี่ยวกับมูลค่ารายได้ กำไร สินทรัพย์ และหนี้สินของ SMEs เปรียบเทียบกับภาพรวม ดังแสดงตามข้อมูลต่อไปนี้

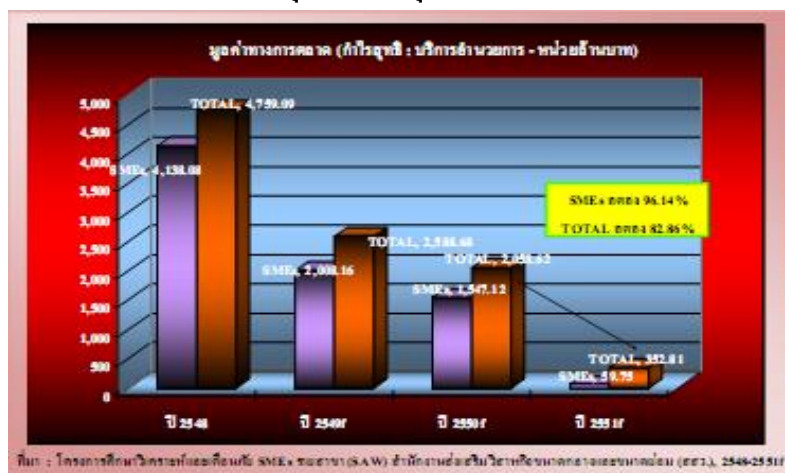
ภาพที่ 3.3 รายได้ของธุรกิจบริการอำนวยการ (หน่วย-ล้านบาท)

ที่มา : โครงการศึกษาวิเคราะห์และเตือนภัย SMEs รายสาขา, สำนักงานส่งเสริมวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม, 2551

จากภาพที่ 3.3 มูลค่ารายได้รวมของธุรกิจบริการอำนวยการ โดยภาพรวมทั้งอุตสาหกรรม จากการคาดการณ์ของโครงการศึกษาวิเคราะห์และเตือนภัย SMEs รายสาขา สำนักงานส่งเสริมวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม คาดว่าจะมีมูลค่ารายได้ของ SMEs ในปี 2550 ประมาณ 110,034.89 ล้านบาท ลดลงจากปี 2549 คิดเป็น 4.22% อย่างไรก็ตาม จะพบว่า SMEs ยังมีความสามารถในการทำรายได้ได้ดีกว่าภาพรวมของธุรกิจซึ่งคาดว่าจะลดลงประมาณ 3.70

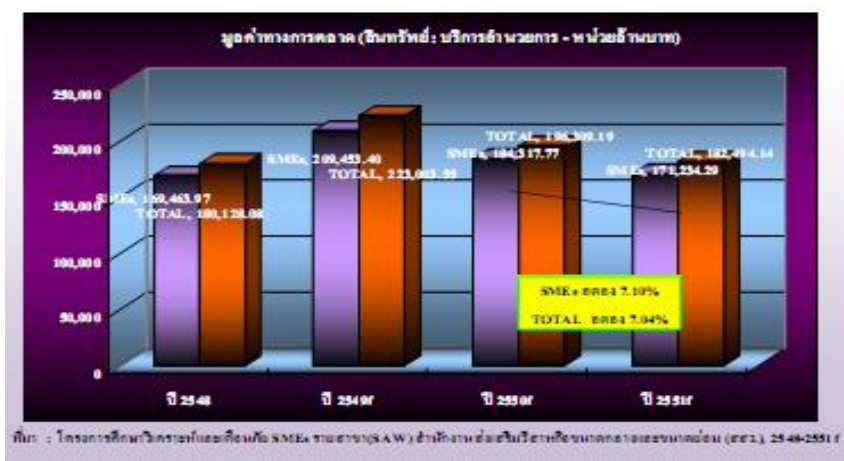
ภาพที่ 3.4 แสดงกำไรของธุรกิจบริการสุขภาพและอนามัย (หน่วย-ล้านบาท)

ที่มา : โครงการศึกษาวิเคราะห์และเตือนภัย SMEs รายสาขา, สำนักงานส่งเสริมวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม, 2551

ด้านมูลค่ากำไรสุทธิของธุรกิจบริการอำนวยการ จากภาพที่ 3.4 พบว่า SMEs มีมูลค่ากำไรสุทธิในปี 2550 ลดลงประมาณ 96.14% จากปี 2549 ในขณะที่ภาพรวมของธุรกิจบริการอำนวยการ มีมูลค่ากำไรสุทธิในปี 2550 ลดลงประมาณ 82.86% แสดงว่า SMEs มีมูลค่ากำไรสุทธิในปี 2550 ลดลงมากกว่าภาพรวมของธุรกิจบริการอำนวยการ สำหรับปี 2551 คาดว่ากำไรสุทธิจะลดลงอย่างมาก

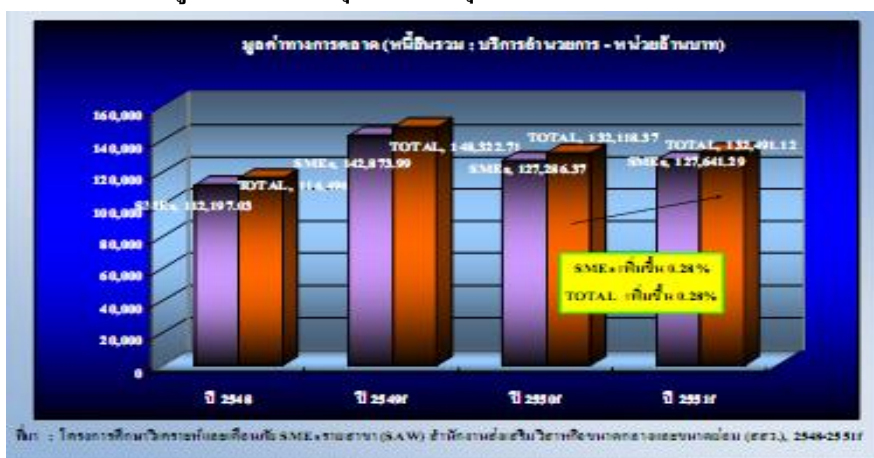
ภาพที่ 3.5 มูลค่าสินทรัพย์ของธุรกิจบริการสุขภาพและอนามัย (หน่วย-ล้านบาท)

ที่มา : โครงการศึกษาวิเคราะห์และเตือนภัย SMEs รายสาขา, สำนักงานส่งเสริมวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม, 2551

ด้านมูลค่าสินทรัพย์ของธุรกิจบริการอำนวยการ ดังแสดงในภาพที่ 3.5 พบว่า SMEs มีมูลค่าสินทรัพย์ในปี 2550 ประมาณ 184,317.77 ล้านบาท ลดลง 12% เมื่อเทียบกับปี 2549 ในขณะที่ภาพรวมจะมีมูลค่าสินทรัพย์ลดลง 11.97% ปี 2551 คาดว่ามูลค่าสินทรัพย์มีแนวโน้มลดลงประมาณ 7%

ภาพที่ 3.6 มูลค่าหนี้สินของธุรกิจบริการสุขภาพและอนามัย (หน่วย-ล้านบาท)

ที่มา : โครงการศึกษาวิเคราะห์และเตือนภัย SMEs รายสาขา, สำนักงานส่งเสริมวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม, 2551

ด้านมูลค่าหนี้สินรวมของธุรกิจบริการอำนวยการ ดังแสดงในภาพที่ 3.6 พบว่า ปี 2550 SMEs มีหนี้สินรวมของ SMEs 127,286.37 ล้านบาท ลดลงจากปี 2549 ประมาณ 184,317.77 ล้านบาท ลดลง 10.91% ในขณะที่ปี 2551 คาดว่าหนี้สินจะมีมูลค่าเพิ่มขึ้นประมาณ 0.28%

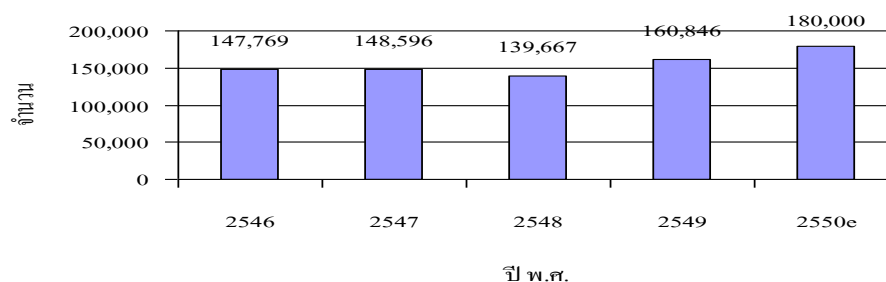
นอกจากนี้ ยังมีรายงานการคาดการณ์ธุรกิจจากรายประเภทธุรกิจ ดังนี้

1) ธุรกิจจัดหางานและสรรหาบุคลากร

ฝ่ายวิจัยธุรกิจธนาคารกรุงไทย รายงานว่า ธุรกิจจัดหางาน ปี 2550 มีมูลค่าตลาดรวมประมาณ 13,800 ล้านบาท มีการขยายตัวในอัตราร้อยละ 13.6 ชะลอจากปีก่อนเพียงเล็กน้อย เนื่องจากภาวะการเมืองไม่แน่นอน และราคาน้ำมันอยู่ในระดับสูง ทำให้ธุรกิจชะลอการขยายการผลิตหรือการลงทุน โดยเฉพาะในธุรกิจก่อสร้าง อสังหาริมทรัพย์ รวมทั้งอุตสาหกรรมการผลิตสินค้าเพื่อจำหน่ายในประเทศ ส่งผลให้ความต้องการแรงงานในประเทศลดลง (อภินันท์ สุประเสริฐ, 2551) อย่างไรก็ตาม ความต้องการแรงงานในบางอุตสาหกรรม ได้แก่ อุตสาหกรรมรถยนต์ เครื่องใช้ไฟฟ้าและอิเล็กทรอนิกส์ ในปี 2550 ยังเพิ่มขึ้นตามการส่งออก และการที่บริษัทต่างๆ หันมาใช้กลยุทธ์การจ้างงานบุคลากรภายนอก (Outsourcing) เพิ่มขึ้น

นอกจากนี้ความต้องการแรงงานในประเทศแล้ว ยังมีความต้องการแรงงานจากต่างประเทศซึ่งตลาดแรงงานกลุ่มนี้มีการขยายตัวเพิ่มขึ้น โดยในปี 2549 มีแรงงานไทยเดินทางไปทำงานต่างประเทศเป็นจำนวน 160,846 คน เพิ่มขึ้นจากปี 2548 ถึง 21,179 คน (ภาพที่ 3.7) เพิ่มขึ้นคิดเป็นร้อยละ 15.2 โดยร้อยละ 42 เป็นแรงงานที่เดินทางผ่านบริษัทจัดหางาน สะท้อนถึงความต้องการแรงงานจากต่างประเทศโดยเฉพาะประเทศในภูมิภาคเอเชีย มีส่วนแบ่งตลาดคิดเป็นร้อยละ 74 ซึ่งมีได้วันเป็นตลาดแรงงานหลัก ถึงร้อยละ 34 รองลงมา ได้แก่ เกาหลีใต้ สิงคโปร์ อิสราเอล และกาตาร์ และยังมีความต้องการแรงงานไทยไปทำงานในประเทศแถบตะวันออกกลางเพิ่มขึ้นอีกด้วย ส่วนแรงงานไทยที่เข้าไปทำงานในประเทศแถบยุโรปลดลงจากความเข้มงวดด้านกฎระเบียบและขั้นตอนในการขออนุญาต (กระทรวงแรงงาน, 2551)

ภาพที่ 3.7 จำนวนแรงงานไทยที่ได้รับอนุญาตให้เดินทางไปทำงานต่างประเทศ

ที่มา : สำนักงานสถิติแห่งชาติ, มิถุนายน 2551

ในประเทศไทยมีผู้รับอนุญาตจัดหางานให้คนงานทำงานในประเทศ จำนวน 160 ราย มีการให้บริการจัดหางานมีรูปแบบแตกต่างกัน โดยสามารถแยกลักษณะการให้บริการเป็น 3 กลุ่ม คือ

1. กลุ่มที่ให้บริการจัดหางานให้คนงานตำแหน่งงานระดับผู้บริหาร หรือตำแหน่งงานที่ผู้สมัครงานต้องมีความรู้ความสามารถเฉพาะด้าน บริษัทจัดหางานมีบริการจัดอบรมความรู้เพิ่มเติมให้กับผู้สมัครงานเพื่อให้มีคุณสมบัติครบตามที่ผู้จ้างงานต้องการ โดยทั่วไปจะเป็นความรู้ในด้านคอมพิวเตอร์ หรือด้านอื่นๆ โดยส่วนใหญ่จะไม่เก็บค่าบริการจัดหางานจากคนหางาน แต่จะเก็บจากนายจ้าง หรือสถานประกอบการ

2. กลุ่มที่ให้บริการจัดหางานระดับพนักงานบัญชี ช่างเทคนิค หรือตำแหน่งงานในสำนักงาน บริษัทจัดหางานในกลุ่มนี้บางแห่งไม่เก็บค่าบริการจากคนหางาน แต่จะเก็บค่าบริการจากนายจ้างหรือสถานประกอบการ แต่บางแห่งก็เก็บค่าบริการจากคนหางาน

3. กลุ่มที่ให้บริการจัดหางานตำแหน่งพนักงานในโรงงาน พนักงานขาย คนงานทั่วไป บริษัทจัดหางานหรือสำนักงานจัดหางานกลุ่มนี้ส่วนใหญ่จะเก็บค่าบริการจากคนหางาน

การบริการจัดหางานมีทั้งการให้บริการภาครัฐ ซึ่งเป็นการดำเนินงานโดยศูนย์จัดหางาน ภายใต้การกำกับดูแลของกองพัฒนาระบบบริการจัดหางาน กรมการจัดหางาน กระทรวงแรงงาน และการให้บริการโดยภาคเอกชน สำนักงานจัดหางานเอกชนและสำนักงานจัดหางานของรัฐบาลมีความต่างกันที่สำคัญ คือ สำนักงานเอกชนดำเนินการเพื่อหวังกำไร รายได้จึงมีการคิดค่าบริการ แต่สำนักงานจัดหางานของรัฐบาลไม่คิดค่าบริการเนื่องจากการดำเนินการให้บริการแก่ประชาชนโดยไม่หวังกำไร

นอกจากรูปแบบธุรกิจจัดหางานแบบดั้งเดิมแล้ว ธุรกิจจัดหางานยังพัฒนาไปสู่การใช้ระบบจัดหางานทางอินเทอร์เน็ตหรือเว็บไซต์หางานมากขึ้น ซึ่งมีรูปแบบของธุรกิจแบบเดียวกับธุรกิจจัดหางานทั่วไป แต่ต่างกันที่มีการนำเทคโนโลยีเข้ามาสนับสนุนงานด้านนี้ให้มีประสิทธิภาพมากขึ้น โดยทำหน้าที่เป็นสื่อกลางระหว่างผู้หางานกับผู้ต้องการรับสมัครคนเข้าทำงานได้เป็นอย่างดี สามารถสมัครงานได้โดยไม่ต้องเขียนจดหมายสมัครงานส่งทางไปรษณีย์ หรือไปสมัครงานด้วยกับบริษัทด้วยตนเอง ในขณะที่ระบบคอมพิวเตอร์ก็สามารถคัดเลือกคุณสมบัติผู้สมัคร สามารถเปรียบเทียบคุณสมบัติระหว่างผู้ที่สมัครงานเข้ามา และนำเสนอข้อมูลเพื่อช่วยบริษัทที่ต้องการรับพนักงานในการตัดสินใจได้ด้วย

การคาดการณ์โดยรวมของธุรกิจจัดหางานของปี 2551 น่าจะขยายตัวต่อเนื่องจากปี 2550 โดยน่าจะมีการขยายตัวร้อยละ 15 สูงขึ้นกว่าปีที่ผ่านมาเล็กน้อย (อภิรักษ์กุล สู่ประเสริฐ, 2551) แต่เนื่องจากภาวะการณ์ในช่วงครึ่งปีแรกของสถานการณ์ทางการเมืองยังไม่มีควมแน่นอน การบริหารงานและดำเนินนโยบายต่างๆ ยังไม่คืบหน้ามากนัก ประกอบกับเศรษฐกิจยังมีแนวโน้มชะลอตัวลงอยู่ ในขณะที่ต้นทุนการผลิตมีแนวโน้มสูงขึ้น ส่งผลให้ผู้ประกอบการยังคง

ไม่กล้าที่จะลงทุนเพิ่ม ในขณะที่มีผู้ประกอบการที่ไม่อาจทนกับภาวะต้นทุนที่สูงขึ้นจนทำให้ผลประกอบการขาดทุน จนต้องเลิกกิจการไป อย่างไรก็ตาม ความต้องการแรงงานจากต่างประเทศก็ยังคงมีอยู่ จากสถานการณ์ดังกล่าวส่งผลต่อความต้องการแรงงานและการดำเนินงานของธุรกิจ จัดหางานและการสรรหาบุคลากรให้ชะลอตัวลงตามไปด้วย

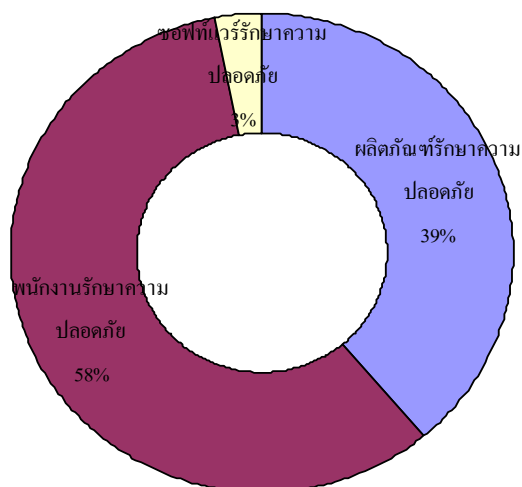
2) ธุรกิจรักษาความปลอดภัย

ปัจจุบันสังคมไทยเริ่มรับเอาวัฒนธรรมต่างชาติเพิ่มมากขึ้น ทั้งตะวันตก ญี่ปุ่น เกาหลี เข้ามาในสังคมมากขึ้น การที่สังคมไทยมีรับเอาวัฒนธรรมเข้ามาในวิถีชีวิต มีผลกระทบทำให้ธุรกิจบริการมีความต้องการมากขึ้น ในอดีต ในสังคมไทย คนไทยจะรู้จักเพื่อนบ้านสนิทสนมคุ้นเคยกัน แต่ปัจจุบันเราแทบไม่รู้จักเพื่อนบ้านเลย เป็นสภาพต่างคนต่างอยู่ ดังนั้น แต่ละหมู่บ้าน คอนโดมิเนียม ที่พักอาศัย ความต้องการพนักงานรักษาความปลอดภัยจึงได้กลายเป็นความต้องการพื้นฐานไปแล้ว

อุตสาหกรรมด้านการรักษาความปลอดภัยในประเทศไทยมีการจ้างงานประมาณ 80,000 คน ทำงานด้านบริษัทให้บริการด้านการเฝ้าเวรยาม การรักษาความปลอดภัย การคุ้มครองชีวิตและทรัพย์สิน ซึ่งผู้ประกอบการจำเป็นต้องได้รับอนุญาตประกอบการที่ออกโดยรัฐบาล อุตสาหกรรมด้านการรักษาความปลอดภัยยังมีตำแหน่งงานที่ต้องการ ได้แก่ ที่ปรึกษาด้านการรักษาความปลอดภัย เจ้าหน้าที่ติดตั้งระบบรักษาความปลอดภัย เจ้าหน้าที่รักษาความปลอดภัย และเจ้าหน้าที่ด้านการทวงหนี้ (ศูนย์วิจัยกสิกรไทย, 2551)

ในปี 2550 มีบริษัทรักษาความปลอดภัยที่เป็นสมาชิกของสมาคมผู้ประกอบการรักษาความปลอดภัย ประมาณ 824 บริษัท บริษัทขนาดกลางมีสัดส่วนแบ่งตลาดมากที่สุด รองลงไปเป็นบริษัทขนาดเล็ก และบริษัทขนาดใหญ่ตามลำดับ บริษัทขนาดใหญ่ที่มีพนักงานรักษาความปลอดภัยเกิน 1,000 คน ประมาณ 33 บริษัท มีส่วนแบ่งตลาดร้อยละ 27.0 บริษัทขนาดกลางที่มีพนักงาน 500-1,000 คน มีประมาณ 147 บริษัท มีส่วนแบ่งตลาดร้อยละ 45.0 และบริษัทขนาดเล็กที่มีพนักงานไม่เกิน 500 คน มีจำนวน 644 บริษัท มีส่วนแบ่งตลาดร้อยละ 28.0 โดยมีแรงงานที่อยู่ในธุรกิจรักษาความปลอดภัยประมาณ 110,850 คน มีเงินหมุนเวียนสูงถึง 26,000 ล้านบาท คิดเป็นอัตราการเติบโตร้อยละ 18.0 โครงสร้างตลาดแบ่งเป็นบริการรักษาความปลอดภัยด้วยคนคิดเป็นสัดส่วนร้อยละ 76 บริการรักษาความปลอดภัยด้วยอุปกรณ์อิเล็กทรอนิกส์ (Security Software) ร้อยละ 24 โดยผลิตภัณฑ์ที่จะได้รับความนิยมมากขึ้นคือระบบโทรทัศน์วงจรปิด และคู่แข่งต่างชาติจะเข้ามาทำตลาดในประเทศไทยมากขึ้น โดยเฉพาะในธุรกิจซอฟต์แวร์รักษาความปลอดภัย (อภินันท์ สุประเสริฐ, 2551)

ภาพที่ 3.8 โครงสร้างธุรกิจรักษาความปลอดภัย

ที่มา : อภินันท์ สุประเสริฐ. ธุรกิจรักษาความปลอดภัย : แนวโน้มพอใช้, 20 มิถุนายน 2551

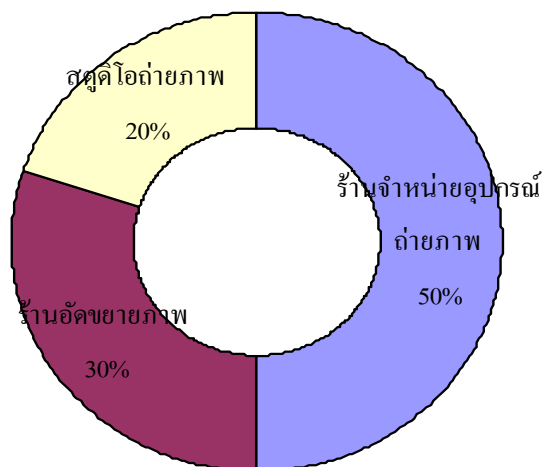
3) กิจกรรมการทำความสะอาดอาคาร

ตามรายงานของฝ่ายวิจัยธุรกิจ บมจ. ธนาคารกรุงไทย มูลค่าตลาดธุรกิจบริการทำความสะอาด อาคาร ปี 2548 มีมูลค่า 5,617 ล้านบาท เปลี่ยนแปลงเพิ่มขึ้นจากปี 2547 คิดเป็นร้อยละ 19 และในปี 2549 อัตราเติบโตใกล้เคียงกัน คือ อยู่ที่ร้อยละ 18 โดยมีมูลค่าตลาด 6,628 ล้านบาท และคาดว่าอัตราการเติบโตอาจลดลงเล็กน้อย ซึ่งก็เป็นผลเนื่องมาจากผลกระทบของภาวะทางการเมืองและเศรษฐกิจเป็นสำคัญ ในขณะที่แนวโน้มทั่วไปของธุรกิจนี้ยังคงมีความน่าสนใจและเติบโตอย่างต่อเนื่องต่อไป (อภินันท์ สุประเสริฐ, 2551)

4) กิจกรรมการถ่ายภาพ

โครงสร้างธุรกิจถ่ายภาพประกอบด้วยร้านจำหน่ายอุปกรณ์ถ่ายภาพ เป็นสัดส่วนใหญ่ที่สุด คิดเป็นร้อยละ 50 ร้านอัดขยายภาพ ร้อยละ 30 และสตูดิโอถ่ายภาพ ซึ่งเป็นรูปแบบเริ่มเข้ามาแทนที่ร้านถ่ายภาพแบบเดิม ร้อยละ 20 ดังภาพ

ภาพที่ 3.9 โครงสร้างธุรกิจถ่ายภาพ

ที่มา : สมาคมธุรกิจถ่ายภาพ,

อ้างอิงใน ชัยวัฒน์ ประสมสุข. ร้านอัดและขยายภาพ : แนวโน้มชุมชน, 20 มิถุนายน 2551

ผู้ประกอบการธุรกิจการถ่ายภาพได้มีการปรับตัว โดยการนำเทคโนโลยีดิจิทัล (Digital) เข้ามาใช้แทนที่ระบบอนาล็อกมากขึ้น เห็นได้จากการเติบโตอย่างต่อเนื่องของตลาดกล้องดิจิทัลที่มีส่วนแบ่งการตลาดประมาณ 10% จากของตลาดรวม กล้องทั้งประเทศประมาณ 400,000 ตัว ส่งผลให้ปัจจุบันมีกล้องดิจิทัลอยู่ในตลาดประมาณ 42,000 ตัว และในปี 2545 มีอัตราเติบโตที่เพิ่มขึ้นอย่างมาก คือประมาณ 20% หรือประมาณ 90,000 ตัวของตลาดรวมทั้งหมด

อัตราการเติบโตของตลาดกล้องดิจิทัลดังกล่าว ส่งผลให้ธุรกิจการอัดขยายภาพจำเป็นต้องมีการปรับตัวตามมาด้วยเพื่อรองรับตลาดการใช้งานกล้องดิจิทัล ด้วยการปรับร้านอัดขยายภาพใหม่ ด้วยระบบดิจิทัล (Lab digital) เพื่อรองรับกลุ่มการใช้งานดังกล่าว ด้วยจำนวนร้านกว่า 160 แห่ง จากร้านอัดขยายภาพกว่า 2,000 แห่งทั่วประเทศ สมาคมธุรกิจถ่ายภาพแห่งประเทศไทยมีการระบุ (ผู้จัดการรายสัปดาห์, 2548) ว่าตัวเลขค่าการค้าของธุรกิจถ่ายภาพต่อปีสูงถึง 5,000 ล้านบาท และกว่า 50% หรือ 2,500 ล้านบาท เป็นรายได้จากแล็ปสี 30% และสตูดิโอถ่ายภาพ 20%

สำหรับภาวะธุรกิจและแนวโน้มร้านอัดและขยายภาพ ปี 2550 นั้น ฝ่ายวิจัยธุรกิจธนาคารกรุงไทย ระบุว่ามูลค่าตลาดของธุรกิจประมาณ 2,400 ล้านบาท ขยายตัวร้อยละ 3 แต่มีผลประกอบการขาดทุน เนื่องจากค่าใช้จ่ายเพิ่มขึ้นจนมีระดับสูงมากกว่ารายได้ที่ได้รับ สำหรับปี 2551 คาดว่ามูลค่าของธุรกิจจะมีแนวโน้มชะลอตัว เนื่องจากค่าครองชีพที่สูงขึ้น และค่าน้ำมันที่อยู่ในระดับสูงทำให้ประชาชนลดการเดินทางท่องเที่ยว ส่งผลให้ความต้องการอัดและขยายภาพชะลอตัวตามไปด้วย ในขณะที่การแข่งขันยังคงรุนแรง ทั้งด้านราคาและบริการอัดภาพจากผู้อัดโน้มน้าวที่เพิ่มมากขึ้นของผู้ประกอบการรายใหญ่

ธุรกิจสตูดิโอถ่ายภาพ ปี 2550 มูลค่าตลาดโดยรวมลดลงร้อยละ 3.7 อันเป็นผลสืบเนื่องจากภาวะเศรษฐกิจชะลอตัว ค่าครองชีพที่สูงขึ้น ซึ่งส่งผลให้ผู้บริโภคส่วนใหญ่ประหยัดค่าใช้จ่าย ต่อเนื่องมาถึงปี 2551 คาดว่าธุรกิจจะมีการขยายตัวเพียงเล็กน้อยตามภาวะเศรษฐกิจที่ชะลอตัว และการเมืองที่ยังมีความไม่แน่นอน ผู้บริโภคยังคงระมัดระวังในการใช้จ่ายใช้สอย ขณะที่การแข่งขันรุนแรง (ชัยวัฒน์ ประสมสุข, 2551)

5) กิจกรรมการบรรจุหีบห่อ

อุตสาหกรรมบรรจุภัณฑ์มีการขยายตัวมากขึ้นเพื่อตอบสนองความต้องการของอุตสาหกรรมต้นน้ำอย่างเช่นอุตสาหกรรมอาหาร อุตสาหกรรมเครื่องสำอาง อุตสาหกรรมผลิตสินค้าอุปโภคบริโภค เป็นต้น โดยที่บรรจุภัณฑ์หลักที่ใช้เป็นส่วนใหญ่ มี 4 ประเภท ได้แก่ บรรจุภัณฑ์กระดาษ บรรจุภัณฑ์พลาสติก บรรจุภัณฑ์โลหะ และบรรจุภัณฑ์แก้ว มีอัตราส่วนการใช้โดยประมาณ คือ บรรจุภัณฑ์กระดาษ 35-40 % บรรจุภัณฑ์พลาสติก 25-30 % บรรจุภัณฑ์โลหะ 15-20 % และบรรจุภัณฑ์แก้ว 12-15 % และบรรจุภัณฑ์อื่นๆ 1-3 %

บรรจุภัณฑ์กระดาษ นิยมใช้อย่างกว้างขวาง และจะเพิ่มมากขึ้น เนื่องจากเป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม มีโรงงานผลิตทั้งขนาดใหญ่และขนาดเล็กประมาณ 300 โรง ผลิตบรรจุภัณฑ์ชนิดต่างๆ เช่น Corrugated box, Paperboard box, และ Paper bag, Multiwall paper sack เป็นต้น (บริษัท แพคแมทส์ จำกัด, 2542)

บรรจุภัณฑ์พลาสติก มีการใช้ขยายตัวอย่างรวดเร็วเนื่องจากคุณภาพที่ดี ราคาที่เหมาะสม และส่วนหนึ่งเข้าไปทดแทนขวดแก้ว กำลังการผลิตประมาณ 120,000 ตันต่อปี มีโรงงานผลิตทั้งขนาดใหญ่และเล็กประมาณ 1,200 โรง ผลิตบรรจุภัณฑ์ต่างๆ สำหรับสินค้าอุปโภคบริโภค เช่น บรรจุภัณฑ์สำหรับอาหาร บรรจุภัณฑ์สำหรับเครื่องสำอาง บรรจุภัณฑ์สำหรับยา และบรรจุภัณฑ์สำหรับสิ่งของเครื่องใช้ต่างๆ (บริษัท ซี เอ อินเตอร์เนชั่นแนล อินฟอร์เมชั่น จำกัด, 2547)

บรรจุภัณฑ์โลหะ มี 2 ชนิด คือ เหล็ก และ อะลูมิเนียม มีประมาณ 100 โรงงานทั้งขนาดใหญ่และขนาดเล็ก ผลิตบรรจุภัณฑ์กระป๋อง กล่อง ปีบ ถัง หลอด (collapsible tube) สำหรับบรรจุอาหาร เครื่องดื่ม ยา และสีทาบ้าน เป็นต้น (บริษัท แพคแมทส์ จำกัด, 2547)

บรรจุภัณฑ์แก้ว มีประมาณ 30 โรงงาน เป็นโรงงานขนาดใหญ่ 6 โรงงาน มีกำลังผลิต 1,800,000 ตันต่อปี ผลิตขวดสำหรับบรรจุอาหาร เครื่องดื่ม เครื่องสำอาง และยา บรรจุภัณฑ์แก้วมีการเติบโตไม่มากนัก เนื่องจากส่วนหนึ่งถูกทดแทนด้วยขวดพลาสติก และกระป๋องอะลูมิเนียม (บริษัท ซี เอ อินเตอร์เนชั่นแนล อินฟอร์เมชั่น จำกัด, 2547)

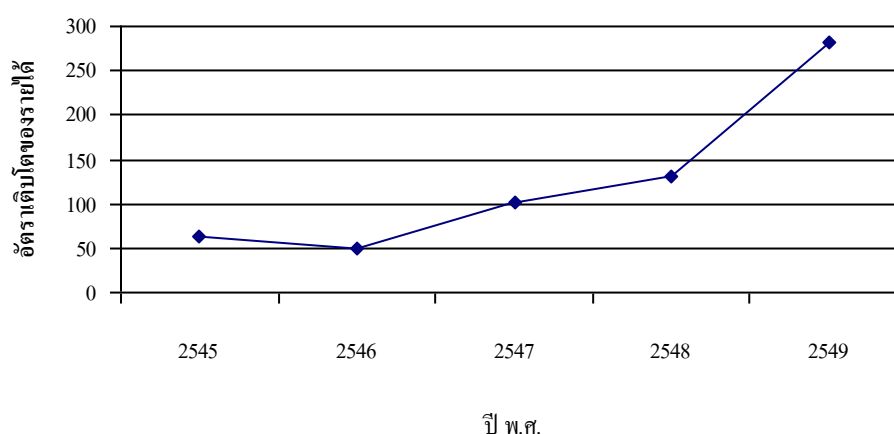
กิจกรรมการบรรจุหีบห่อ ปี 2550 มีจำนวนผู้ประกอบการจดทะเบียนนิติบุคคลเพิ่มขึ้น เนื่องจากในการออกแบบพัฒนาบรรจุภัณฑ์มีอยู่เกือบทุกขั้นตอนของวัฏจักรชีวิตผลิตภัณฑ์

ไม่ว่าจะเป็นขั้นตอนการแนะนำ ที่มีการออกแบบในรูปแบบแปลกใหม่ ในขั้นตอนการเติบโตที่เริ่มพิจารณาถึงการลดต้นทุน เนื่องจากใช้ปริมาณบรรจุภัณฑ์มากขึ้น และเตรียมตัวที่จะฉีกแนวนี้คู่แข่ง ในขั้นอิมตัวการพัฒนาบรรจุภัณฑ์นับเป็นกลยุทธ์ที่ใช้เพื่อยึดขั้นตอนการอิมตัวให้ยาวออกไปก่อนที่จะปล่อยให้สินค้าเข้าสู่ขั้นตอนการตกต่ำ นอกจากมูลเหตุที่เกี่ยวเนื่องกับวัฏจักรผลิตภัณฑ์สินค้าแล้ว ยังมีมูลเหตุสำคัญที่ทำให้มีการออกแบบพัฒนาบรรจุภัณฑ์ ได้แก่ กฎหมายและความก้าวหน้าทางด้านเทคโนโลยี ตามรายงานของสมาคมบรรจุภัณฑ์ไทย อุตสาหกรรมบรรจุภัณฑ์ในปี 2549 มีมูลค่าประมาณ 1.5 แสนล้านบาท โดยได้ประมาณการว่าภาพรวมของบรรจุภัณฑ์ปี 2550 มีเป้าหมายขยายตัว 7-8 % ในขณะที่สภาพการแข่งขันปัจจุบันของอุตสาหกรรมค่อนข้างรุนแรง จากการมีผู้ประกอบการค่อนข้างมาก กล่าวคือ มีมากกว่า 10,000 ราย

3.1.2 การวิเคราะห์ขั้นของวงจรชีวิตของอุตสาหกรรม

ในช่วงกว่าสองทศวรรษที่ผ่านมา ธุรกิจบริการโดยภาพรวมอยู่ในช่วงของการเติบโตอย่างต่อเนื่อง สำหรับธุรกิจบริการอำนวยการนั้นแม้จะเป็นกิจกรรมที่เพิ่งทำเป็นธุรกิจสำหรับตลาดประเทศไทยได้ไม่นานนัก แต่ธุรกิจนี้ในหมวดนี้นับจากปี 2546 ถือได้ว่าก้าวข้ามช่วงของการแนะนำเข้าสู่ช่วงของการเติบโต โดยเฉพาะอย่างยิ่งในช่วงปี 2548 ซึ่งมีอัตราการเติบโตสูงกว่าช่วงที่ผ่านมา และคาดว่าธุรกิจบริการอำนวยการจะยังคงอยู่ในช่วงเติบโตนี้อยู่ แม้ว่าในปี 2550-2551 คาดว่าอัตราการเติบโตจะชะลอตัวลงไปบ้างเนื่องจากผลกระทบของปัจจัยภายนอกทั้งปัจจัยทางด้านเศรษฐกิจ ความมั่นคงทางการเมืองและนโยบายของรัฐบาล

ภาพที่ 3.10 บริการอำนวยการทั้งหมด

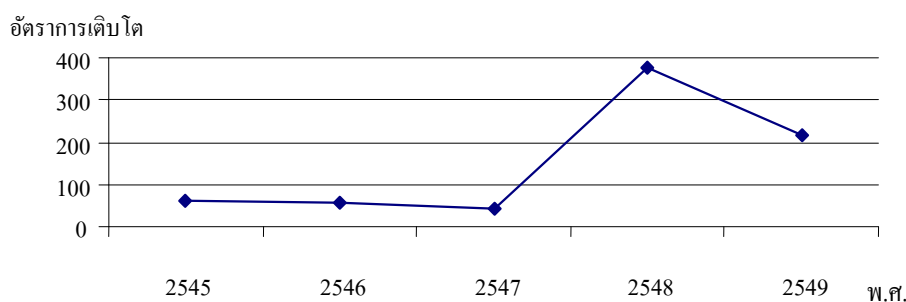

ที่มา : ข้อมูลจาก สำนักงานสถิติแห่งชาติ, มิถุนายน 2551

บริการจัดหางานและการสรรหาบุคลากร ปี 2545 อัตราการเติบโตของรายได้เพิ่มขึ้นจากช่วงปีที่ผ่านมาอย่างก้าวกระโดด อย่างไรก็ตาม ในช่วงปี 2545-2546 อัตราการเติบโต

ของรายได้หลักอยู่ในระดับทรงตัวใกล้เคียงกัน แต่ปี 2548 อัตราการเติบโตพุ่งสูงขึ้นอย่างมาก ในขณะที่ปี 2549 ความร้อนแรงของธุรกิจลดลงมาบ้าง และคาดว่าในปี 2550-2551 อัตราการเติบโตจะชะลอตัวลงไปบ้าง ทั้งนี้ เนื่องจากผลกระทบของปัจจัยภายนอกทั้งปัจจัยทางด้านเศรษฐกิจ ความมั่นคงทางการเมืองและนโยบายของรัฐบาล ทำให้ธุรกิจที่ไม่สามารถปรับตัวรับกับต้นทุนที่สูงขึ้น และการบริโภคที่หดตัวลงต้องเลิกกิจการลง อย่างไรก็ตามยังถือว่าธุรกิจบริการจัดหางาน และการสรรหาบุคลากรก็ยังคงอยู่ในช่วงเติบโตอยู่ เพราะแนวโน้มของธุรกิจเอกชนรวมทั้งบริษัทต่างชาติที่เข้ามาลงทุนในประเทศไทยหันมาใช้บริการแทนการทำการกิจกรรมดังกล่าวเองภายในองค์กรมีมากขึ้น

ภาพที่ 3.11 บริการจัดหางานและการสรรหาบุคลากร

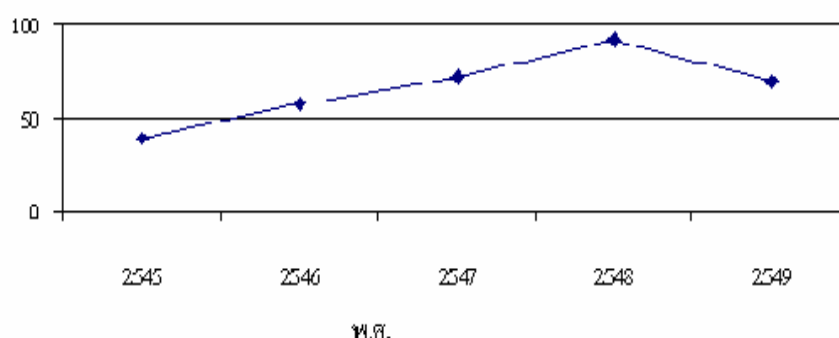

ที่มา: ข้อมูลจาก สำนักงานสถิติแห่งชาติ, มิถุนายน 2551

บริการสืบสวนสอบสวนและรักษาความปลอดภัย ในช่วงปี 2545-2548 มีอัตราการเติบโตของรายได้หลักเพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่อง แต่ปี 2549 อัตราการเติบโตลดลงมาเล็กน้อย และคาดว่าในปี 2550-2551 อัตราการเติบโตในระดับเดียวกันกับปี 2549 หรือหากชะลอตัวลงก็ไม่มากนัก

ภาพที่ 3.12 บริการสืบสวนสอบสวนและบริการรักษาความปลอดภัย

อัตราการเติบโตของรายได้

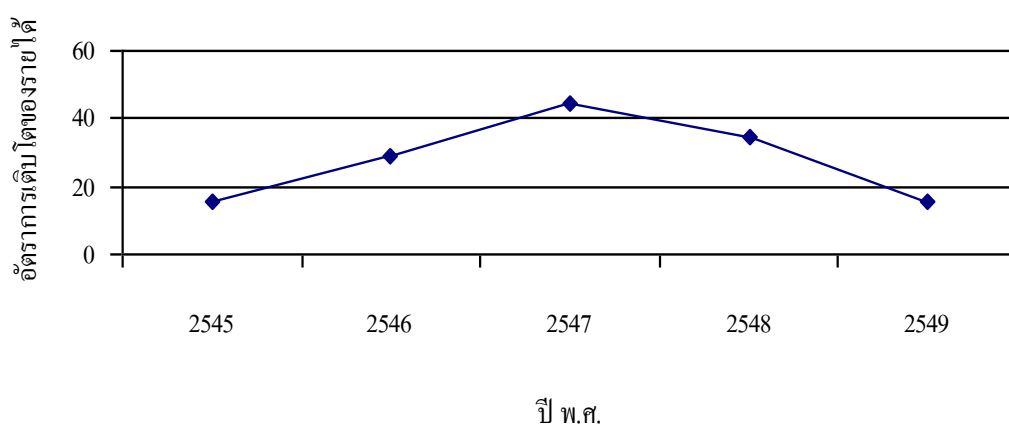

ที่มา : ข้อมูลจาก สำนักงานสถิติแห่งชาติ, มิถุนายน 2551

บริการถ่ายภาพ ในปี 2545-2547 มีอัตราการเติบโตของรายได้เพิ่มขึ้น ในขณะที่ปี 2548-2549 อัตราการเติบโตลดลง ทั้งนี้เนื่องจากการเปลี่ยนแปลงอย่างมากด้านเทคโนโลยีการถ่ายภาพ จากระบบฟิล์ม มาสู่เทคโนโลยีการถ่ายภาพระบบดิจิทัล ทำให้ความต้องการของผู้บริโภคที่จะใช้บริการถ่ายภาพจากผู้ให้บริการลดลง ประกอบกับภาพถ่ายสามารถเก็บในรูปแบบดิจิทัลได้โดยไม่ต้องอัดภาพลงบนกระดาษ จึงทำให้อัตราการเติบโตของรายได้หลักในธุรกิจบริการถ่ายภาพลดลง

ภาพที่ 3.13 บริการถ่ายภาพ

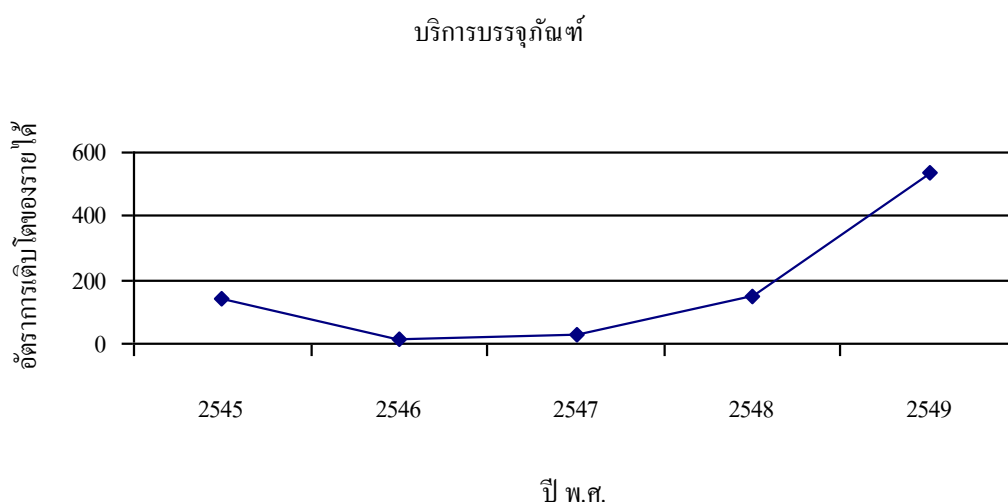
บริการถ่ายภาพ

ที่มา : ข้อมูลจาก สำนักงานสถิติแห่งชาติ, มิถุนายน 2551

ในช่วงแรกของธุรกิจบริการบรรจุภัณฑ์ไม่ค่อยดีนัก ผู้ผลิตส่วนใหญ่มักจะทำกิจกรรมบรรจุภัณฑ์เอง ไม่นิยมการจ้างผู้อื่นทำ ทำให้ เนื่องจากมองว่าเป็นกิจกรรมพื้นฐานไม่ยุ่งยากแต่อย่างใด การจ้างผู้อื่นทำเป็นการเพิ่มต้นทุน และไม่ก่อให้เกิดมูลค่าเพิ่มสำหรับผลิตภัณฑ์แต่อย่างใด แต่นับจากปี 2547 เป็นต้นมาจะเห็นได้ว่าอัตราการเติบโตของรายได้เพิ่มสูงขึ้นอย่างต่อเนื่อง ผู้ประกอบการธุรกิจการผลิตและอุตสาหกรรมเริ่มหันมาให้ความสำคัญต่อองค์ประกอบเรื่องบรรจุภัณฑ์ รวมทั้งการจ้างหน่วยงานภายนอกให้บริการด้านบรรจุภัณฑ์แทนการดำเนินงานนี้เองทั้งหมด ยิ่งไปกว่านั้น การสนับสนุนชุมชนในการทำวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม และโครงการ OTOP ก็น่าจะเป็นอีกเหตุปัจจัยหนึ่งที่ส่งผลให้ธุรกิจบริการบรรจุภัณฑ์ได้รับอานิสงค์ มีการจ้างงานจากกลุ่มดังกล่าวด้วยเช่นกัน

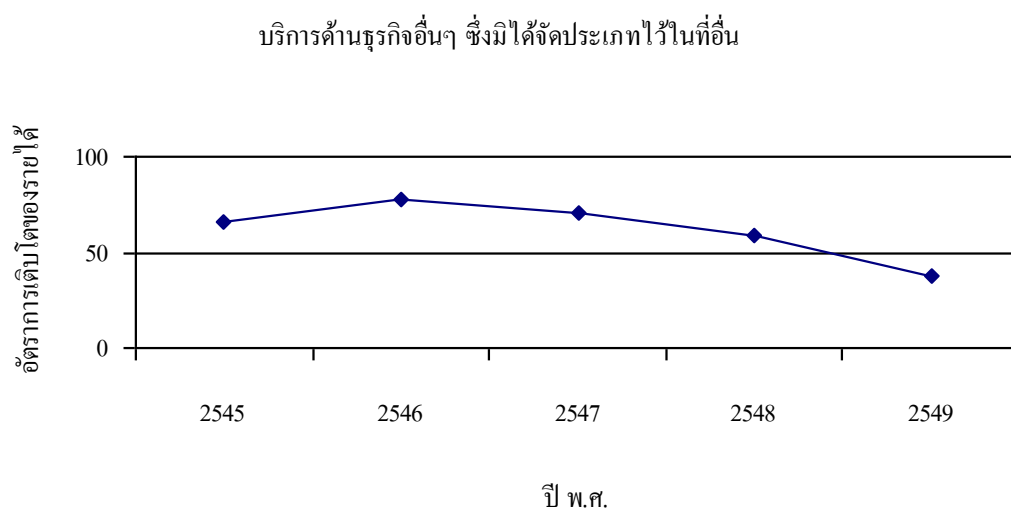
ภาพที่ 3.14 บริการบรรจุภัณฑ์

ที่มา : ข้อมูลจาก สำนักงานสถิติแห่งชาติ, มิถุนายน 2551

ธุรกิจบริการอำนวยการ ประเภทที่แยกย่อยออกมาจะถูกจัดรวมอยู่ในหมวดย่อยบริการด้านอื่นๆ ซึ่งมีได้จัดประเภทไว้ที่อื่น จึงเห็นได้ว่ามีจำนวนธุรกิจต่างๆ มากองรวมอยู่ในหมวดนี้เป็นจำนวนมาก ภาพโดยรวมแล้วนับตั้งแต่ปี 2546 เป็นต้นมา มีการเปลี่ยนไปในทิศทางที่ลดลง แต่เป็นการขยับลดลงเป็นการปรับลดลงอย่างต่อเนื่องไม่มากนัก

ภาพที่ 3.15 บริการด้านธุรกิจอื่น ๆ ซึ่งมิได้จัดประเภทไว้ในที่อื่น

ที่มา: ข้อมูลจาก สำนักงานสถิติแห่งชาติ, มิถุนายน 2551

3.2 การวิเคราะห์ทางการตลาดและ BCG (ตำแหน่งของอุตสาหกรรม)

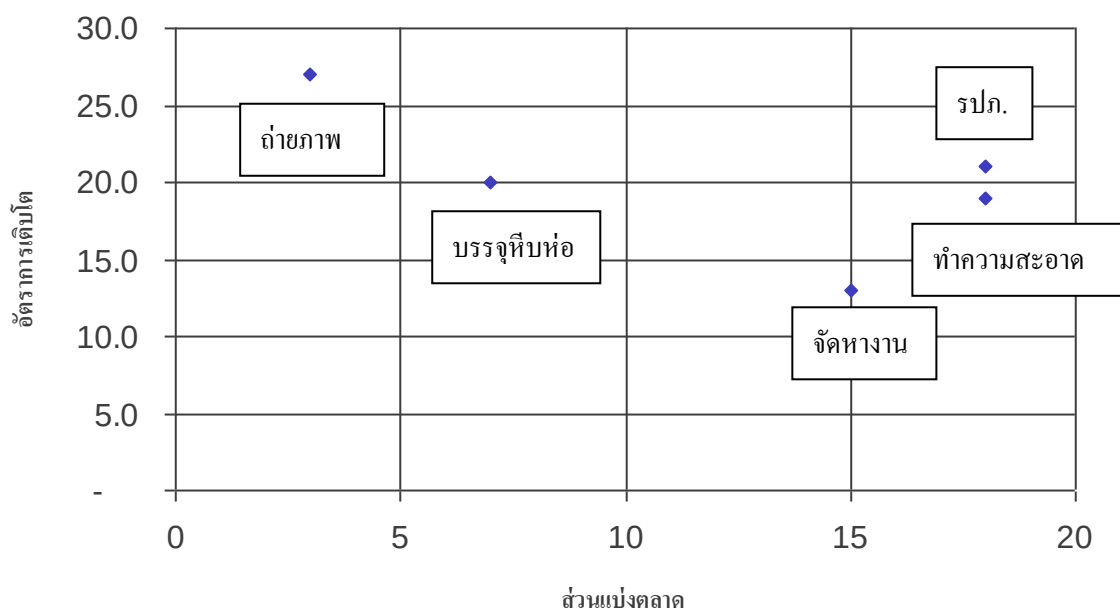
เมื่อพิจารณาอัตราการเติบโตของกิจกรรมต่างๆ ในกลุ่มธุรกิจบริการอำนาจการพบว่า กิจกรรมด้านการสืบสวนและการรักษาความปลอดภัย และการจัดหาแรงงานและการสรรหาบุคลากรมีอัตราการเติบโต ร้อยละ 18 กิจกรรมการทำความสะอาดอาคาร มีอัตราการเติบโต ร้อยละ 15 กิจกรรมการถ่ายภาพ และกิจกรรมการบรรจุหีบห่อ มีอัตราการเติบโตร้อยละ 3 และ 7 ตามลำดับ โดยกิจกรรมการถ่ายภาพมีส่วนตลาดสูงสุด คือ ร้อยละ 27 รองลงมา คือ การจัดหาแรงงานและการสรรหาบุคลากร มีส่วนตลาด ร้อยละ 21 กิจกรรมบรรจุหีบห่อ ร้อยละ 20 กิจกรรมการทำความสะอาดอาคาร ร้อยละ 19 และการจัดหาแรงงานและการสรรหาบุคลากร ร้อยละ 13 (ตารางที่ 3.9)

ตารางที่ 3.9 อัตราการเติบโตและสัดส่วนตลาดของกิจกรรมต่างๆ ในธุรกิจบริการอำนาจการ

ประเภทธุรกิจ	อัตราการเติบโต	สัดส่วน
การจัดหาแรงงานและการสรรหาบุคลากร	15	13.0
กิจกรรมด้านการสืบสวนและการรักษาความปลอดภัย	18	21.0
กิจกรรมการทำความสะอาดอาคาร	18	19.0
กิจกรรมการถ่ายภาพ	3	27.0
กิจกรรมการบรรจุหีบห่อ	7	20.0

ที่มา: สำนักงานสถิติแห่งชาติ, มิถุนายน 2551

ภาพที่ 3.16 ตำแหน่งผลิตภัณฑ์หรือตำแหน่งของธุรกิจในกลุ่มบริการอำนาจการ

ที่มา: มหาวิทยาลัยสยาม, 2551

จากการวิเคราะห์อัตราการเติบโตและส่วนแบ่งตลาดของธุรกิจในหมวดบริการอำนาจการ สามารถจำแนกประเภทของธุรกิจตามตำแหน่งอุตสาหกรรมได้ ดังนี้ (ภาพที่ 3.16)

Cash Cow	จัดงาน
Star	บริการด้านการสืบสวนและรักษาความปลอดภัย
	ทำความสะอาดอาคาร
Problem Child	บริการถ่ายภาพ และบรรจุหีบห่อ
Dog	-

3.3 การวิเคราะห์คู่แข่งในอุตสาหกรรม

ในปี 2551 สถานประกอบการในธุรกิจบริการอำนาจการที่มีการจดทะเบียนนิติบุคคลมีจำนวนทั้งสิ้น 22,660 แห่ง ประเภทธุรกิจที่มีจำนวนสถานประกอบการมากที่สุด คือบริการด้านการรักษาความปลอดภัย จำนวน 3,378 แห่ง รองลงมาได้แก่ กิจกรรมการทำความสะอาด

อาคาร จำนวน 1,365 แห่ง การจัดหาแรงงานและการสรรหาบุคลากร จำนวน 1,013 แห่ง กิจกรรมการถ่ายภาพ จำนวน 716 แห่ง กิจกรรมการบรรจุหีบห่อ จำนวน 166 แห่ง และกิจกรรมด้านการสืบสวน จำนวน 22 แห่ง (ดังตารางที่ 3.10)

ตารางที่ 3.10 จำนวนสถานประกอบการหน่วยธุรกิจบริการอำนาจการ ปี 2547-2551¹

ประเภทธุรกิจ	จำนวนสถานประกอบการ				
	2547	2548	2,549	2550	2551 ¹
การจัดหาแรงงานและการสรรหาบุคลากร	491	613	776	940	1,013
กิจกรรมด้านการสืบสวน	9	14	16	21	22
กิจกรรมด้านการรักษาความปลอดภัย	2,178	2,250	2,935	3,226	3,378
กิจกรรมการทำความสะอาดอาคาร	740	875	1,075	1,263	1,365
กิจกรรมการถ่ายภาพ	680	692	703	709	716
กิจกรรมการบรรจุหีบห่อ	84	108	132	152	166
กิจกรรมธุรกิจอื่น ๆ ซึ่งมิได้จัดประเภทไว้ในที่อื่น	13,705	14,351	15,321	15,655	16,000
รวม	17,887	18,903	20,958	21,966	22,660

ที่มา : กรมพัฒนาธุรกิจการค้า, มิถุนายน 2551

จำนวนบริษัทจัดหางานเอกชนที่ให้บริการจัดหาคนงาน มีจำนวนรวมทั้งสิ้น 393 แห่ง เป็นบริษัทจัดหางานเพื่อทำงานในประเทศ 166 แห่ง เพื่อไปทำงานในต่างประเทศ 227 แห่ง (กรมการจัดหางาน) ดังตารางที่ 3.11

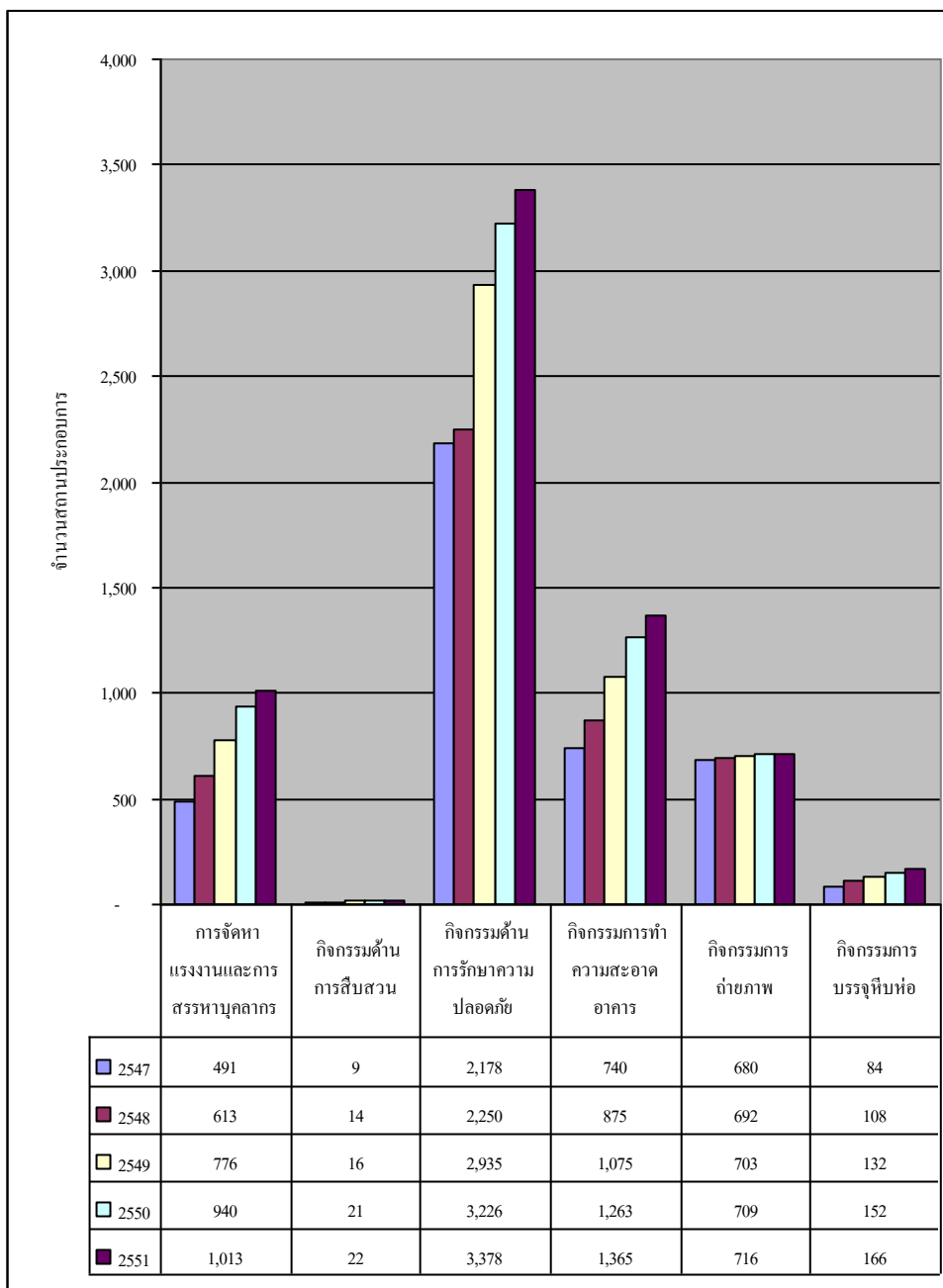
ตารางที่ 3.11 จำนวนบริษัทจัดหางานเอกชน ณ พฤษภาคม 2551

พื้นที่	จำนวน (ราย)
ในประเทศ	166
- กรุงเทพฯ	144
- ภูมิภาค	22
ต่างประเทศ	227
- กรุงเทพฯ	144
- ภูมิภาค	83

ที่มา: กองตรวจและคุ้มครองคนหางานและสำนักงานบริหารแรงงานไทยไปต่างประเทศ, กระทรวงแรงงาน, มิถุนายน 2551

จากตัวเลขสถิติตั้งแต่ปี 2547 – 2551 แสดงให้เห็นว่าธุรกิจบริการอำนวยการมีการจำนวนผู้เข้ามาในธุรกิจที่เพิ่มมากขึ้นเป็นลำดับ (ดังภาพที่ 3.17) โดยที่แต่ละรายที่เข้ามาก็จะเป็นคู่แข่งทางตรงซึ่งกันและกัน

ภาพที่ 3.17 จำนวนผู้เข้ามาในธุรกิจที่เพิ่มมากขึ้น

ที่มา : กรมพัฒนาธุรกิจการค้า, มิถุนายน 2551

สถานประกอบการในธุรกิจบริการอำนวยการ ประกอบด้วยทั้งผู้ประกอบการรายใหญ่ ขนาดกลาง และขนาดเล็ก ผู้ที่เป็นคู่แข่งกันจำเป็นต้องเป็นผู้ที่มีธุรกิจขนาดใกล้เคียงกัน การแข่งขันกับผู้ประกอบการรายใหญ่มากกว่ามากเป็นเรื่องยาก ดังนั้น ต้องประมาณการคู่แข่งกันโดยพิจารณาจากจำนวนผู้ประกอบการในแต่ละกลุ่มขนาดของรายได้ และพบว่าผู้ประกอบการในธุรกิจบริการอำนวยการส่วนใหญ่จะเป็นวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม ทั้งนี้ ยังไม่ได้นับรวม

ผู้ประกอบการรายย่อยที่เป็นบุคคลธรรมดา ซึ่งมีอยู่เป็นจำนวนมากโดยเฉพาะอย่างยิ่งในกิจกรรมการถ่ายภาพ ที่ยังมีช่างภาพอิสระอีกเป็นจำนวนมาก

สำหรับผู้ประกอบการรายใหญ่ในแต่ละประเภทธุรกิจ 10 อันดับแรกโดยพิจารณาจากรายได้ ดังต่อไปนี้

ตารางที่ 3.12 บริการจัดหางานและการสรรหาบุคลากร

อันดับ	ชื่อนิติบุคคล
1	บจ. สกิลพาวเวอร์ เซอร์วิส (ประเทศไทย)
2	บจ. สมิตินิยามและเพื่อน
3	บจ. บอส เอ้าท์ซอร์สซิง เซอร์วิส
4	บจ. พีทีทีอีพี เซอร์วิสเชส
5	บจ. โปรโมเชนแนล เซอร์วิสเชส (1989)
6	บจ. จัดหางาน อเล็กซ์ ภัทลโยธิน
7	บจ. ฮิวส์แมน รีซอลท์ อินคัสตรีส์
8	บจ. เอส.ซัพพลาย
9	บจ. บี.อี.เอส. เอ็นเนอร์ยี่ รีซอสเชส
10	บจ. โพรเกรส เอช อาร์

ที่มา : กรมพัฒนาธุรกิจการค้า, มิถุนายน 2551

ตารางที่ 3.13 บริการรักษาความปลอดภัย

อันดับ	ชื่อนิติบุคคล
1	บจ. กัทส์อินเวสติเกชั่น
2	บจ. สยาม แอดมินนิสเตรทีฟ แมเนจเม้นท์
3	บจ. จี4เอส ซีเคียวริตี้ เซอร์วิสเชส (ประเทศไทย)
4	บจ. ไทยซีคอมพิท์กิ้ง
5	บจ. อินเตอร์ การ์ด กรุ๊ป (ประเทศไทย)
6	บจ. เอ็ม พี เอ ซีเคียวริตี้ส์
7	บจ. การ์ดไฟร์
8	บจ. คูอิงเวล อินเตอร์เนชั่นแนล
9	บจ. อินเทลลิเจนท์ ซิสเต็ม แมเนจเม้นท์
10	บจ. แรเงอร์ อินเวสติเกชั่น

ที่มา : กรมพัฒนาธุรกิจการค้า, มิถุนายน 2551

ตารางที่ 3.14 บริการทำความสะอาดอาคาร

อันดับ	ชื่อนิติบุคคล
1	บจ. พรอพเพอร์ตี้ แคร์ เซอร์วิสเชส (ประเทศไทย)
2	บจ. ไอเอสเอส ฟาซิลิตี้ เซอร์วิส
3	บจ. ซิอาร์ อินดัสเตรียล เซอร์วิสเชส
4	บจ. ซี.ซี.คอนเทนท์ คอมเมอร์เชียล
5	บจ. พี.เอส.เจนเนอเรชั่น
6	บจ. เอ แอนด์ พี เมนทิแนนซ์ เซอร์วิส(ประเทศไทย)
7	บจ. โปรแกรสเปเชียลตี้
8	บจ. แอ็ดวานซ์ เซอร์วิส (ประเทศไทย)
9	หจ. แกร์แอนด์คลีน
10	บจ. เอ็น.ซี.ซี.คลีนนิ่ง แอนด์ ซิเคียวริตี้ การ์ด เซอร์วิส

ที่มา : กรมพัฒนาธุรกิจการค้า, มิถุนายน 2551

ตารางที่ 3.15 บริการถ่ายภาพ

อันดับ	ชื่อนิติบุคคล
1	บจ. สยาม พี.เอส. เทรดิง
2	บจ. อิมเมจ ควอลิตี้ แล็บ
3	บจ. อีสบอนน์ คัลเลอร์ กรุ๊ป
4	บจ. ฉกรการก่อสร้าง
5	บจ. รมิกซ์ สตูดิโอ แบงค็อก
6	บจ. กรีนเฮาส์โฟโต้แล็บ
7	บจ. เจ-รีโอ โปรดักชั่น
8	บจ. วสันต์ สตูดิโอ
9	บจ. 68 สตูดิโอ
10	บจ. มาร์สเฟีย

ที่มา : กรมพัฒนาธุรกิจการค้า, มิถุนายน 2551

ตารางที่ 3.16 บริการบรรจุภัณฑ์

อันดับ	ชื่อนิติบุคคล
1	บจ. ไชเบอร์แพค
2	บจ. ซี.เอ็ม.วาย.เค
3	บจ. โลเน็กซ์อินเตอร์เนชั่นแนล (ประเทศไทย)
4	บจ. เอเชีย โมเดิร์น แพ็ค
5	หจ. พัด แอนด์ ฟิน
6	หจ. พี.พี.เอส.ซัพพลาย แอนด์ เซอร์วิส
7	บจ. ไทยเอนเนอรัล แพ็คกิ้ง
8	บจ. เบญจพันธ์พงศ์
9	หจ. เอส.ที.รีแพ็ค
10	บจ. โปรเสิร์ฟ แพ็คกิ้ง

ที่มา : กรมพัฒนาธุรกิจการค้า, มิถุนายน 2551

3.4 การวิเคราะห์ความน่าสนใจของอุตสาหกรรม

ลักษณะของธุรกิจบริการอำนวยการในปัจจุบันยังคงมีรูปแบบการดำเนินงานเฉพาะอย่างมากกว่าการทำแบบครบวงจร เช่น ธุรกิจรักษาความปลอดภัย ซึ่งจะมีผู้ประกอบการให้บริการในประเภทต่างๆ แยกกันไป ได้แก่ พนักงานรักษาความปลอดภัย ระบบความปลอดภัย เฉพาะรถยนต์ เฉพาะร้านค้า-สำนักงาน เฉพาะที่อยู่อาศัย หรือซอฟต์แวร์ จัดเป็นการทำตลาดแบบเจาะจง (niche market) ซึ่งข้อดีคือเป็นการสร้างการจดจำแก่ลูกค้าในเรื่องเฉพาะด้านที่ทางบริษัทชำนาญ และเป็นการสร้างความไว้วางใจแก่ลูกค้าที่ใช้บริการ แต่ข้อเสียคือกลุ่มลูกค้ามีขนาดเล็ก และไม่ได้ถ่ายทอดเทคโนโลยีอย่างมีประสิทธิภาพ

3.4.1 การวิเคราะห์ผู้รับเหมาช่วงและผู้สนับสนุนวัตถุดิบ

อำนาจการต่อรองของผู้สนับสนุนวัตถุดิบซึ่งเป็นอุตสาหกรรมต้นน้ำซึ่งได้แก่ เคมีภัณฑ์ ผลิตภัณฑ์พลาสติก แก้ว เครื่องจักร โลหะ สิ่งพิมพ์ และกระดาษ สำหรับแต่ละกิจกรรมในกลุ่มธุรกิจบริการอำนวยการมีความแตกต่างกันตามประเภทของกิจกรรม บริการบรรจุภัณฑ์เป็นกิจกรรมที่ต้องใช้วัตถุดิบในสัดส่วนสูง และเป็นวัตถุดิบที่ต้องใช้ก็ขึ้นอยู่กับประเภทของบรรจุภัณฑ์ที่ลูกค้าต้องการใช้ทั้งนี้อาจจะเป็นพลาสติก แก้ว โลหะ หรือกระดาษ หรือวัสดุอื่นๆ ในขณะที่กิจกรรมถ่ายภาพวัตถุดิบที่ต้องใช้มากจะเป็นกระดาษสำหรับอัดภาพ หมึกพิมพ์ ส่วน

3.4.2 การวิเคราะห์ผู้ซื้อ

ภาคธุรกิจบริการ เป็นภาคสนับสนุนการให้บริการภาคการผลิต ภาคธุรกิจอื่นๆ เช่น ธนาคาร สถาบันการเงิน โรงแรม เป็นต้น ธุรกิจเหล่านี้ส่วนหนึ่งเกิดจากความคิดการใช้บริการ outsource ดังนั้น อำนาจต่อรองของผู้ซื้อหรือผู้ให้บริการจะเพิ่มระดับขึ้น ถ้ากลุ่มลูกค้าบางกลุ่มเริ่มหันมาว่าจ้างคนมาทำงาน เช่น รับสมัคร ropic. แม่บ้าน เป็นต้น แต่ปัจจุบัน ธุรกิจส่วนใหญ่จะมุ่งเน้นสิ่งที่เป็น Core Business มากกว่า มาสนใจธุรกิจหรือ Function งานที่ไม่ใช่กิจกรรมหลัก และคาดว่าลูกค้าคงไม่สนใจที่จะทำงานด้านนี้เอง ดังนั้น ธุรกิจนี้ยังสามารถคงธุรกิจต่อไปอยู่ได้ ไม่ถูกลูกค้าเองงานคืนกลับไปทำเอง แต่ในภาวะเศรษฐกิจไม่ใช้อย่างปัจจุบัน ลูกค้ามีการต่อรองราคาที่สูงขึ้น เพราะธุรกิจบริการนี้ใครๆ เข้ามาได้ง่าย ทำให้มีผู้ประกอบการหลายรายและมีจำนวนเพิ่มจำนวนมากที่เสนอให้บริการ ผู้ซื้อจึงมีโอกาสเปรียบเทียบราคา การบริการ และมีอำนาจต่อรองมากขึ้น

ลูกค้าของธุรกิจบริการอำนวยความสะดวกและประหยัดกว่า การที่จะต้องทำงานนั้นๆ เอง โดยมักพิจารณาที่ราคาถูก และอาจไม่ค่อยคำนึงถึงประสิทธิภาพเท่าใดนัก ซึ่งก็เป็นแรงผลักดันให้เกิดการแข่งขันด้านราคากับคู่แข่งมากขึ้น

จากตารางที่ 3.17 แสดงรายรับของธุรกิจประเภทต่างๆ ในหมวดบริการอำนวยความสะดวก รายรับส่วนใหญ่กว่าร้อยละ 90 มาจากการขายสินค้าและบริการหลักของธุรกิจ ส่วนรายรับอื่นๆ ได้แก่ รายรับจากการให้เช่า อาคาร อาคารพร้อมที่ดิน ยานพาหนะ เครื่องจักร และเครื่องมือ ดอกเบี้ยรับ/เงินปันผลรับ กำไรจากการเปลี่ยนแปลงอัตราแลกเปลี่ยนฯ เป็นรายรับส่วนน้อยเท่านั้น

ตารางที่ 3.17 รายรับทั้งสิ้นของสถานประกอบการธุรกิจในปี 2548 จำแนกตามประเภทธุรกิจ

ประเภทธุรกิจ			รายรับจากการให้เช่า		อาคาร อาคารพร้อมที่ดิน		ยานพาหนะ		กำไรจากการเปลี่ยนแปลง		รายรับอื่น ๆ
	จำนวนสถานประกอบการ	รายรับรวม	รายรับจากการขายสินค้าและบริการ	เครื่องจักรและเครื่องมือ ฯลฯ	ดอกเบี้ยรับ/เงินปันผล	อัตรารายรับ	อัตรารายรับ	อัตรารายรับ			
การจัดหาแรงงานและการสรรหาบุคลากร	508	3,539,890.1	3,470,841.2	240.0	24,943.6	-				43,865.3	
กิจกรรมด้านการสืบสวนและการรักษาความปลอดภัย	610	5,668,929.3	5,513,695.8	522.7	5,494.4	583.3				148,633.2	
กิจกรรมการทำความสะอาดอาคาร	360	5,116,213.8	5,090,522.1	-	2,063.8	2,871.0				20,756.9	
กิจกรรมการถ่ายภาพ	5,847	7,675,496.6	7,655,112.9	15,529.1	483.4	-				4,371.2	
กิจกรรมการบรรจุหีบห่อ	360	5,608,215.2	5,455,890.8	321.2	60,396.1	3,111.0				88,496.1	
กิจกรรมธุรกิจอื่น ๆ ซึ่งมีได้จัดประเภทไว้ในที่อื่น	10,522	160,308,879.4	157,975,436.3	771,289.4	1,326,288.3	10,772.5				225,093.0	

ที่มา : สำนักงานสถิติแห่งชาติ, มิถุนายน 2551

3.4.3 การวิเคราะห์การแข่งขัน

คู่แข่งชั้น ธุรกิจนี้เป็นธุรกิจเสรี ผู้ใดอยากเข้าก็เข้า ดังนั้น คู่แข่งขันจะมีมาก ตั้งแต่ระดับผู้ประกอบการขนาดเล็ก จนถึงผู้ประกอบการขนาดใหญ่ เราจะเห็นได้ว่า บริษัท ปรก. มีตั้งแต่บริษัทแบบห้องแถว จนถึงองค์กรขนาดใหญ่ มีระบบการทำงาน เครื่องไม้เครื่องมือที่พร้อม หรือขนาดบริษัท รับทำความสะอาด ก็มีบริษัทขนาดเล็ก จนถึงบริษัทขนาดใหญ่ ที่มีจำนวนพนักงานจำนวนมาก มีระบบการอบรมที่ดี อุปกรณ์พร้อม บุคลากรพร้อม เพราะบ่อยๆ ที่ผู้ประกอบการขนาดเล็ก และขนาดกลางที่ทำธุรกิจบริการเหล่านี้ พอถึงช่วงเทศกาลที่มีวันหยุดติดต่อกันหลายวัน มักประสบปัญหาพนักงานลาหยุดงานเพื่อกลับบ้านมาก จึงมีพนักงานเหลือทำงานน้อย ทำให้พนักงานต้องมีการทำงานต่อเนื่องหลายกะ ทำให้มีประสิทธิภาพการทำงานที่ต่ำลง แต่บริษัทขนาดใหญ่จะมีระบบ การจัดการที่ทำให้พนักงานไม่ลากลับช่วงเทศกาล เช่น จัดให้มีสวัสดิการพิเศษ มีที่พักให้ ซึ่งถือเป็นการสร้างความจงรักภักดีต่อองค์กร นอกจากนี้ยังมีการทำกิจกรรมพัฒนาคุณภาพพนักงานทำให้พนักงานจะขอมลเสียดมากขึ้นเพื่อองค์กรของตนเอง

แต่ธุรกิจบริการอำนวยการนี้ กล่าวได้ว่ามีคู่แข่งจำนวนมาก และบ่อยครั้งการแข่งขันด้านราคาเป็นไปค่อนข้างสูง แต่หลายบริษัทพยายามพัฒนานวัตกรรม หรือจุดแข็งในการบริการ เพื่อให้ลูกค้าไม่ใช้ราคาเป็นปัจจัยเดียวในการเปรียบเทียบเพื่อเลือกผู้ให้บริการ

3.4.4 การวิเคราะห์คู่แข่งที่เข้ามาใหม่

คู่แข่งที่เข้ามาใหม่ในธุรกิจบริการอำนวยการเพิ่มขึ้น ตั้งแต่ปี 2547 มีรายงานจำนวนนิติบุคคลจัดตั้งใหม่โดยรวมเพิ่มมากขึ้น จนถึงปี 2550 ที่มีจำนวนนิติบุคคลลดลงจากปีที่ผ่านมา เป็นผลจากสถานการณ์ทางเศรษฐกิจและการเมือง

เมื่อพิจารณาเป็นรายประเภทธุรกิจ พบว่าในปี 2550 กิจกรรมด้านการรักษาความปลอดภัยมีจำนวนสถานประกอบการที่เป็นนิติบุคคลจัดตั้งใหม่เพิ่มขึ้นเป็นจำนวนมากที่สุด จำนวน 387 ราย รองลงมาได้แก่ บริการจัดหางานและสรรหาบุคลากร กิจกรรมการทำความสะอาดอาคาร กิจกรรมการถ่ายภาพ กิจกรรมการบรรจุหีบห่อ ตามลำดับ กิจกรรมด้านการสืบสวนมีจำนวนผู้เข้าใหม่น้อยที่สุด คือ มีกิจการตั้งใหม่เพียง 5 ราย เท่านั้น

การเลิกกิจการในธุรกิจบริการอำนวยการโดยทั่วไป มีจำนวนไม่สูงมากเมื่อเทียบกับจำนวนกิจการตั้งใหม่ ยกเว้นในกิจกรรมการถ่ายภาพที่มีจำนวนการเลิกกิจการสูงเป็นจำนวนใกล้เคียงกับจำนวนผู้เลิกกิจการ

ตารางที่ 3.18 จำนวนสถานประกอบการที่เป็นนิติบุคคล

ประเภทธุรกิจ	จำนวนสถานประกอบการที่เป็นนิติบุคคล							
	2547		2548		2549		2550	
	ตั้งใหม่	เลิก	ตั้งใหม่	เลิก	ตั้งใหม่	เลิก	ตั้งใหม่	เลิก
การจัดหาแรงงานและการ สรรหาบุคลากร	67	-	127	5	183	20	205	41
กิจกรรมด้านการสืบสวน	1	-	5	-	2	-	5	-
กิจกรรมด้านการรักษาความ ปลอดภัย	305	3	382	9	429	42	387	75
กิจกรรมการทำความสะอาด อาคาร	86	-	135	-	206	5	207	20
กิจกรรมการถ่ายภาพ	63	39	61	37	54	38	42	29
กิจกรรมการบรรจุหีบห่อ	12	-	24	-	30	6	27	7
กิจกรรมธุรกิจอื่น ๆ ซึ่งมีได้ จัดประเภทไว้ในที่อื่น	1,782	671	1,708	672	1,712	610	1,166	550
รวม	2,316	713	2,442	723	2,616	721	2,039	722

ที่มา : กรมพัฒนาธุรกิจการค้า, มิถุนายน 2551

จากการที่ธุรกิจต่างๆ ในกลุ่มธุรกิจบริการอำนวยความสะดวก เข้าง่ายออกง่ายจนอาจกล่าวได้ว่ามีกำแพงกีดขวางอยู่บ้างแต่ไม่แข็งแกร่งนัก ทำให้เกิดผู้ประกอบการรายใหม่ได้ง่าย และมีจำนวนเพิ่มขึ้นตลอดเวลา ดังนั้น ตลาดที่อุตสาหกรรมนี้ยังคงมีอัตราการเติบโตสูง มีกำไรดี ก็จะมีคนมากมายเข้าสู่ธุรกิจเหล่านี้มากขึ้น ทำให้สภาพการแข่งขันในธุรกิจกลุ่มบริการนี้ แข่งกันอย่างรุนแรง และบ่อยครั้งเกิดสงครามราคา ทำให้กำไรต่อหน่วยน้อยลง ด้วยการที่มีผู้ประกอบการจำนวนมาก เมื่อช่วงธุรกิจในกลุ่มอุตสาหกรรมนี้เติบโตสูง ผู้เข้ามาใหม่มาก แต่ก็เพียงพอกับการแบ่งเค้ก เพราะธุรกิจมีความต้องการสูง แต่ถ้าเมื่อไรที่ภาคธุรกิจนี้เกิดการถดถอย การแข่งขันจะเป็นไปอย่างรุนแรง โดยเฉพาะการแข่งขันด้านราคา ซึ่งจะส่งผลกระทบต่อกำไร ทำให้อาจจะมีผู้ออกจากกลุ่มอุตสาหกรรมนี้ จนเหลือผู้ประกอบการที่มีจำนวนเหมาะสม เป็นการปรับตัวตามธรรมชาติของตลาดเสรี

3.4.5 การวิเคราะห์สินค้าและบริการทดแทน

สินค้าหรือบริการที่จะมาทดแทนกิจกรรมบริการในกลุ่มธุรกิจนี้ ที่จะต้องให้ความสำคัญเป็นอันดับต้นๆ และไม่อาจมองข้ามได้เลยก็คือ การเข้ามาแทนที่ด้วยการใช้สินค้า

เทคโนโลยีที่สามารถเข้ามาทำงานทดแทนแรงงานคนได้อย่างมีประสิทธิภาพ พัฒนาการของสินค้าเทคโนโลยีอาจเป็นทั้งโอกาสในลักษณะของเครื่องช่วยในการทำงานและการให้บริการ และอาจเป็นปัจจัยคุกคามสำหรับธุรกิจได้หากเครื่องมือเหล่านั้นสามารถนำมาใช้แทนที่การให้บริการโดยคน เช่น ในกิจกรรมนักสืบและรักษาความปลอดภัย กล้องขนาดเล็ก ระบบกล้องวงจรปิด ระบบกันขโมยที่ไฮเทค ก็อาจทำให้เราไม่ต้องจ้างพนักงานรักษาความปลอดภัยหรือจ้างในจำนวนที่น้อยลง ระบบรักษาความปลอดภัยอื่นๆ เช่น ระบบกุญแจแบบการ์ด หรือ ระบบ Finger Scan เป็นต้น ก็สามารถเข้ามาทดแทนการใช้พนักงานได้

ตัวอย่างสินค้าทดแทนในกลุ่มบริการรักษาความปลอดภัย ประกอบด้วย การนำอุปกรณ์ต่างๆ ดังต่อไปนี้ มาใช้แทนการจ้างพนักงานรักษาความปลอดภัย

1. สัญญาณกันขโมยสำหรับรถยนต์และอาคาร
2. ประตูควบคุมด้วยรีโมท
3. การควบคุมการเข้า-ออกซึ่งได้แก่ ระบบลิฟต์ต่าง ๆ เครื่องสแกนลายนิ้วมือ และ Access control กลุ่มลูกค้าหลักคือธนาคารพาณิชย์
4. กล้องบันทึกภาพและโทรทัศน์วงจรปิด โดยกลุ่มลูกค้าหลักคือห้างสรรพสินค้า ห้างทอง และธนาคารพาณิชย์
5. สัญญาณเตือนภัย โดยกลุ่มลูกค้าหลักคืออาคารพาณิชย์
6. เครื่องตรวจจับโลหะ กลุ่มลูกค้าหลักคือสนามบิน ศูนย์ประชุมและศูนย์แสดงสินค้า
7. เครื่องเอ็กซเรย์ กลุ่มลูกค้าหลักคือสนามบิน ศูนย์ประชุมและที่จัดแสดงสินค้า ซึ่งปัจจุบันผลิตภัณฑ์ที่ได้รับความนิยมมากที่สุดคืออุปกรณ์ควบคุมการเข้า-ออก

ผู้ประกอบการให้บริการต้องหมั่นตรวจสอบคุณภาพของการให้บริการของพนักงาน พัฒนาประสิทธิภาพของผู้ให้บริการ รวมทั้งสร้างมูลค่าเพิ่มและแสดงให้เห็นถึงความแตกต่างของการให้บริการที่มีคนเป็นผู้ให้บริการมากกว่าการซื้ออุปกรณ์มาติดตั้งหรือทำงานนั่นเอง

3.5 การวิเคราะห์แนวโน้มและปัจจัยขับเคลื่อนอุตสาหกรรม

บริการอำนวยการเป็นธุรกิจที่มีแนวโน้มดี มีการขยายตัวและเติบโตอย่างต่อเนื่อง อันเป็นโอกาสสืบเนื่องจากการที่หน่วยงานต่างๆ ทั้งของรัฐ และเอกชนหันมาใช้กลยุทธ์เอ้าท์ซอร์ซิ่งมากขึ้น เนื่องจากเป็นวิธีที่ช่วยให้กิจการได้รับบริการที่เป็นมืออาชีพจากผู้ที่มีความชำนาญเฉพาะด้าน รวมถึงสามารถประหยัดทรัพยากรและช่วยผ่อนแรงหน่วยงานได้มาก เพราะไม่ต้องแบกรับภาระต่างๆ ไว้เองทั้งหมด ยิ่งกว่านั้นยังทำให้กิจการสามารถนำทรัพยากรที่ตนเองมีอยู่ไปมุ่งเน้นกับกิจกรรมที่สร้างมูลค่าเพิ่มต่อสินค้าและบริการของกิจการอย่างแท้จริงได้มากกว่า

โดยทั่วไป การจัดจ้างก็มักจะดำเนินงานในกิจกรรมด้านการจัดหาบุคลากร การรักษาความปลอดภัย การรักษาความสะอาด รวมถึงการบรรจุภัณฑ์ การถ่ายภาพที่ต้องการคุณภาพและฝีมือพิเศษ เช่น การถ่ายภาพเพื่องานประชาสัมพันธ์หรือโฆษณา เป็นต้น

แนวโน้มธุรกิจบริการอำนวยการมีแนวโน้มที่จะเติบโตสูงขึ้นในระยะยาวเนื่องจากมีปัจจัยหลายๆ ประการที่ส่งผลให้กลุ่มธุรกิจบริการเหล่านี้ขยายตัว ซึ่งได้แก่

1. แนวความคิดการจัดการสมัยใหม่ ที่มุ่งเน้นผลงาน (Performance) ของความเป็นเลิศทางธุรกิจ เนื่องจากธุรกิจในปัจจุบันมีการแข่งขันกันสูงมาก ดังนั้น บริษัทต่างๆ จะมุ่งเน้นให้ความสำคัญที่งานหลักหรือกิจกรรมหลักของธุรกิจ (Core Business) และจะเริ่มใช้แนวความคิดการจ้างงานภายนอก (Outsource) ในกลุ่มงานที่ไม่ได้เป็นงานหลักหรือกิจกรรมหลัก (Core Business) กลุ่มงานที่มีใช้กลุ่มงานหลักของธุรกิจ ซึ่งบริษัทก็จะว่าจ้างบริษัทภายนอกที่มีความเชี่ยวชาญในการให้บริการในงานนั้นๆ มาให้บริการแทน เช่น งานสรรหาบุคลากร งานรักษาความปลอดภัย งานด้านความสะอาดอาคาร งานทำบรรจุภัณฑ์ เป็นต้น ซึ่งจะเป็นงานที่ไม่ใช่งานหลักของกลุ่มอุตสาหกรรมการผลิต รวมทั้งกลุ่มธุรกิจการค้า หรือแม้กระทั่งธุรกิจบริการ ยกตัวอย่างผู้ประกอบการโรงพยาบาล ที่ประเทศไทยต้องการเป็น Medical Hub งานหลัก ของธุรกิจหลักคือการรักษาพยาบาล ดังนั้น โรงพยาบาลจะมุ่งเน้นในส่วนการให้การรักษาพยาบาล การตลาด การให้บริการคนไข้ ส่วนงานรักษาความปลอดภัย และงานทำความสะอาด ไม่ใช่งานหลักของโรงพยาบาลที่ต้องไปเอาใจใส่ ดังนั้น โรงพยาบาลก็จะว่าจ้างบริษัทที่ให้บริการที่ชำนาญด้านการรักษาความปลอดภัย บริษัททำความสะอาดมาทำงานแทน การว่าจ้างบริษัทภายนอกทำให้บริษัทสามารถเลือกคัดสรรบริษัทที่มีประสิทธิภาพ มีคุณสมบัติ รวมทั้งสามารถเปรียบเทียบราคา ซึ่งจะทำให้บริษัทสามารถควบคุมต้นทุนได้ และไม่ต้องรับผิดชอบแก้ไขปัญหาละเอียดๆ น้อยๆ ที่จะเกิดขึ้นอยู่ตลอดเวลา เช่น พนักงานลาป่วย ขาดคนเข้าเวร การฝึกอบรม การคัดเลือกสรรหาพนักงาน เป็นต้น

2. หลักการลงทุน กลุ่มธุรกิจต่างๆ จะต้องมีการลงทุนในธุรกิจของตนเอง ไม่ว่าจะเป็นระบบคอมพิวเตอร์ การคัดเลือก สรรหาพนักงาน การฝึกอบรมต่างๆ โดยทั่วไปผู้ประกอบการย่อมต้องการสงวนทรัพยากรที่มีอยู่เพื่อลงทุนด้านอื่นที่ก่อให้เกิดมูลค่าเพิ่มมากกว่า และเป็นธุรกิจหลักของกิจการ ดังนั้น ในส่วนธุรกิจจึงหันมาว่าจ้างบริษัทภายนอกทำแทน ลองคิดถึงตัวอย่าง บริษัทด้าน Entertainment ที่จัดคอนเสิร์ต การลงทุนในการทำคอนเสิร์ตแล้วยังต้องมาลงทุนในระบบการขายบัตร เพื่อให้ได้มีหลายสาขา เพื่ออำนวยความสะดวกให้ผู้ชมสามารถซื้อตั๋วได้ ซึ่งจะเป็นภาระของบริษัทโดยใช้เหตุ ดังนั้น บริษัทจะไม่มาเน้นการลงทุนในส่วนนี้ แต่จะว่าจ้างบริษัทภายนอกที่ให้บริการเสริมด้านต่างๆ เหล่านั้นแทน ซึ่งจะทำให้บริษัทผู้จัดคอนเสิร์ตสามารถให้บริการลูกค้าได้อย่างมีประสิทธิภาพ

3. เทคโนโลยีที่มีการพัฒนาอย่างรวดเร็ว ทำให้ธุรกิจทุกธุรกิจอยู่ในภาวะที่ความเร็วของการแข่งขันรวดเร็วมาก แต่ละอุตสาหกรรมจะต้องทุ่มเทในการพัฒนาเทคโนโลยีของอุตสาหกรรมตนเองเป็นหลัก จนไม่มีเวลาให้ความสนใจในธุรกิจที่ไม่ใช่ธุรกิจหลัก ดังนั้น อุตสาหกรรมบริการ ได้รับปัจจัยขับเคลื่อนจากเทคโนโลยี โดยที่อุตสาหกรรมเหล่านั้นจะเป็นผู้พัฒนาเทคโนโลยีเพื่อให้ธุรกิจของตนเองเข้มแข็งมากขึ้นและมีศักยภาพมากขึ้นในการให้บริการลูกค้าหลัก ทุกอุตสาหกรรมใส่ใจกับการพัฒนาเทคโนโลยีของตนเอง ดังนั้น ธุรกิจบริการอำนวยการจึงมีแนวโน้มเติบโตสูงขึ้น

4. ความชำนาญเฉพาะด้าน การที่โลกธุรกิจมีการเคลื่อนไหวไปข้างหน้าในกระบวนการ พัฒนาสินค้าใหม่ๆ เช่นเดียวกัน ในกลุ่มสินค้าการให้บริการหรืออุตสาหกรรมบริการต่างๆ ไม่ได้มีอยู่หนึ่ง ธุรกิจบริการเหล่านี้เริ่มมีความรู้ความชำนาญเฉพาะด้าน เช่น ธุรกิจทำความสะอาดมีความรู้มากขึ้นในการทำทำความสะอาด มีการพัฒนาและใช้อุปกรณ์ต่างๆ อย่างมีประสิทธิภาพ รวมถึงการทำความสะอาดกระจกของอาคารสูง ซึ่งถ้าไม่ใช่ผู้ชำนาญการด้านนี้ก็จะทำไม่ได้ และได้มีพัฒนาถึงการจัดการสมัยใหม่ ที่ธุรกิจบริการอำนวยการต้องพัฒนาการบริหารงานให้มีคุณสมบัติที่มากขึ้นตลอดเวลา ซึ่งทำให้กลุ่มอุตสาหกรรมอื่น ๆ อาจไม่มีความชำนาญเท่ากับกลุ่มอุตสาหกรรมบริการอำนวยการ เช่น บริษัททั่วไปไม่สามารถบริหารพนักงานรักษาความปลอดภัย ให้ทำงานดีเท่ากับบริษัทรักษาความปลอดภัย หรือบริษัททั่วไปอาจไม่สามารถบริหารการทำ Packaging ได้ดีและรวดเร็วทันเวลาได้เท่ากับบริษัทที่ให้บริการเหล่านี้ เป็นต้น

นอกจากนี้ เนื่องจากธุรกิจบริการอำนวยการสามารถทำได้ไม่ยาก การเข้าสู่ธุรกิจทำได้ง่ายชนิดที่เรียกได้ว่าเป็นธุรกิจที่มีกำแพงกั้นน้อยมาก ความต้องการด้านเงินลงทุนไม่จำเป็นต้องสูง ด้านเทคโนโลยีก็ไม่ได้มีความจำเป็นต้องมีมูลค่าการลงทุนที่สูง รวมทั้งความรู้เฉพาะก็ไม่ได้มีมาก ดังนั้น ปัจจัยกีดขวางการเข้าสู่ธุรกิจที่ไม่มีมากนัก จึงเป็นโอกาสที่ผู้อยู่นอกธุรกิจเข้ามาในธุรกิจทำได้ง่าย ไม่ว่าจะพิจารณาจากปัจจัยใดใด ต่อไปนี้

1) ปัจจัยด้านความต้องการเงินทุน ธุรกิจบริการเหล่านี้ไม่ได้ต้องการเงินทุนสูงเป็นพันล้าน หมื่นล้าน ดังนั้น ธุรกิจที่อาจลงทุนแค่สิบล้าน หรือมากกว่า หรือน้อยกว่า ทำให้ผู้ที่สามารถเข้าสู่ธุรกิจเหล่านี้ได้ง่าย ไม่ว่าจะเป็น รปภ. นักสืบ ทำความสะอาด เป็นต้น เป็นกลุ่มธุรกิจที่ลงทุนต่ำ ขนาดเล็กก็สามารถทำได้ ดังนั้น ความต้องการเงินทุนไม่สูง จึงไม่มีกำแพงกีดขวาง ทำให้ผู้ที่สามารถเข้ามาทำธุรกิจเหล่านี้ได้ง่าย

2) ปัจจัยด้านเทคโนโลยี ธุรกิจนี้ไม่ต้องการเทคโนโลยีระดับสูง ไม่ใช่ธุรกิจภาคอุตสาหกรรมการผลิตที่ต้องการเทคโนโลยีสมัยใหม่ ลงทุนพัฒนาวิจัยสูง ธุรกิจบริการอำนวยการใช้เทคโนโลยีในระดับที่ไม่สูงเพื่อเข้ามาช่วยในการทำงานเท่านั้น จึงแทบจะกล่าวได้ว่า

เป็นการใช้บริการจากกำลังแรงงานคนเป็นหลัก ดังนั้น กำแพงกีดขวางด้านเทคโนโลยีจึงไม่มี ทำให้ใครๆ ก็สามารถเข้าสู่ธุรกิจนี้ได้ง่าย

3) ปัจจัยด้านสัมปทาน การผูกขาด ธุรกิจนี้ ไม่มีกฎหมายการผูกขาด การขอสัมปทานจากรัฐ เช่น ธุรกิจมือถือ ธุรกิจสุรา เป็นต้น ซึ่งธุรกิจเหล่านี้จะมีผู้เล่นน้อยราย ผู้เข้าใหม่เข้ายาก เพราะมีปัจจัยด้านสัมปทานมาเกี่ยวข้อง แต่ธุรกิจนี้ เปิดอิสระ เสรี ที่ใครๆ ที่อยากทำธุรกิจสามารถเข้ามาดำเนินธุรกิจได้

4) ไม่มีปัจจัยอะไรที่ทำให้ผู้เล่น หรือผู้ประกอบการที่ต้องการเข้าธุรกิจนี้ เข้ายาก ทุกคนสามารถเข้าสู่ธุรกิจรักษาความปลอดภัย การรับจ้างทำความสะอาด นักสืบ ได้ไม่ยาก ไม่มีอะไรเป็นสิ่งกีดขวางที่สำคัญทำให้บุคคลภายนอกไม่สามารถเข้ามาได้

สรุป

ภาพรวมธุรกิจบริการอำนวยการ โดยภาพรวมอยู่ในช่วงของการเติบโตอย่างต่อเนื่อง และถึงแม้จะเป็นกิจกรรมที่เพิ่งทำเป็นธุรกิจสำหรับตลาดประเทศไทยได้ไม่นานนัก แต่ธุรกิจในหมวดนี้นับจากปี 2546 ถือได้ว่าก้าวข้ามช่วงของการแนะนำ เข้าสู่ช่วงของการเติบโต โดยเฉพาะอย่างยิ่งในช่วงปี 2548 ซึ่งมีอัตราการเติบโตสูงกว่าช่วงที่ผ่านมา และคาดว่าธุรกิจบริการอำนวยการจะยังคงอยู่ในช่วงเติบโตอยู่ แม้ว่าในปี 2550-2551 คาดว่าอัตราการเติบโตจะชะลอตัวลงไปบ้างเนื่องจากผลกระทบของปัจจัยภายนอกทั้งปัจจัยทางด้านเศรษฐกิจ ความมั่นคงทางการเมืองและนโยบายของรัฐบาล การวิเคราะห์คู่แข่งในอุตสาหกรรม นอกจากนี้ในปี 2551 สถานประกอบการในธุรกิจบริการอำนวยการที่มีการจดทะเบียนนิติบุคคลมีจำนวนมาก ประเภทธุรกิจที่มีจำนวนสถานประกอบการมากที่สุด คือบริการด้านการรักษาความปลอดภัย รองลงมาบริการการทำความสะอาดอาคาร และบริการจัดหาแรงงานและการสรรหาบุคลากร อย่างไรก็ตามแนวโน้มและปัจจัยขับเคลื่อนอุตสาหกรรมซึ่งส่งผลให้กลุ่มธุรกิจบริการเหล่านี้ขยายตัวที่ดี คือแนวความคิดการจัดการสมัยใหม่ ที่มุ่งเน้นผลงาน (Performance) ของความเป็นเลิศทางธุรกิจ การลงทุนเพิ่มในธุรกิจของตนเอง ไม่ว่าจะเป็นระบบคอมพิวเตอร์ การคัดเลือก สรรหาพนักงาน การฝึกอบรมต่างๆ โดยทั่วไปผู้ประกอบการย่อมต้องการสงวนทรัพยากรที่มีอยู่เพื่อลงทุนด้านอื่นที่ก่อให้เกิดมูลค่าเพิ่มมากกว่าและเป็นธุรกิจหลักของกิจการ ดังนั้น ในส่วนธุรกิจจึงหันมาว่าจ้างบริษัทภายนอกทำแทนเทคโนโลยีที่มีการพัฒนาอย่างรวดเร็ว แต่ละอุตสาหกรรมจะต้องทุ่มเทในการพัฒนาเทคโนโลยีของอุตสาหกรรมตนเองเป็นหลัก จึงนับเป็นโอกาสของธุรกิจบริการอำนวยการซึ่งจะเข้ามาทำหน้าที่สนับสนุนให้